

הידברות

עונג לבת

פרשת כי תבוא | גליון 316 | י"ח אלול תשע"ו
 ותגובות: oneg.shabat@hidabroot.org
 073-2221388 - הפצת העלון -
www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ גיולת בת פרחא | לע"נ פונגדה
 בן טורי | לע"נ בטי בת רייזל | לע"נ יצחק איזו בן אטל
 לע"נ מטילדה בת רבקה

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
20:09	19:29	18:18	ירושלים
20:07	19:31	18:35	תל אביב
20:09	19:31	18:28	חיפה
20:08	19:30	18:36	באר שבע

מטרת האנטישמיות

ההבדלה בין היהודי לגוי תתקיים תמיד, כך או אחרת

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

בדברי משה רבנו לישראל טרם מותו, הוא מכריז ואומר: "את ה' האמרת, היום להיות לך לאלקים וללכת בדרכיו... וה' האמירך היום להיות לו לעם סגלה... ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה, לתהלה ולשם ולתפארת וכו'" (דברים כו, ז-ט).

"האמרת" הוא מלשון אמיר האילן, צמרת העץ. ומלמד הכתוב שביננו לבין הקב"ה קיים הסכם ברור: עם ישראל מרומם על עצמו את ה' באמצעות קבלת אלהותו עליו, התבדלות מהגוים ושמירת תורתו ומצוותיו, וה' מרומם את עם ישראל מעל כל הגוים, לשומרם ולפארו לעין כל ולתת לו את שכר מצוותיו בעולם הזה ובעולם הבא.

ואכן, לאחר אסיפת הרפורמים בברונשוויג, שבה קיבלו הרפורמים את החלטתם הידועה לשמצה "להתיר" ליהודי לשאת אישה גויה, הגיב רבי ישראל סלנטר זצ"ל ואמר: "נאמר בתורה, 'ואבדיל אתכם מן העמים'. ההבטחה האלקית תתקיים בכל אופן, ואם מחליטים להתיר ליהודי לשאת אישה גויה, יבא בקרוב יום שבו הגוים יאסרו לגוי להינשא ליהודי!". ואכן, לאחר זמן מה נחקקו חוקי הגזע הנאציים, אשר אחד מהם היה האיסור על הגרמנים להתחתן עם יהודים. ולעומת זאת, כאשר עם ישראל שומר בגאון על יהדותו, וצועד בדרך התורה והמצוות, הגוים מעריצים את ישראל ורואים בהם את מייצגי האלוקים בעולם. וכפי שהכריז בלעם בהתפעלות (במדבר כג, ח-ט): "מה אקב, לא קבה אל... הן-עם לבדד ישכן, ובגוים לא יתחשבו!".

ובזה יובן פתרון אחת החידות הבלתי פתורות בעולם: חידת האנטישמיות. הלא לעם ישראל אין מלחמת ג'האד או מסעי צלב. זהו עם שחי את חייו ואינו כופה אחרים לעבור לאמונתו. מדוע הוא שנוא כל כך?

שאל את הרב

הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

האם מותר להושיב תינוק על שולחן כדי להאכיל אותו בצורה נוחה?
 שולחן שאוכלים עליו - אין לנהוג בו מנהג ביזיון. אבל לאחר שסיימו את האכילה

ופינו את השולחן, אפשר להקל להושיב את הקטן עליו כדי להאכילו. וללא סיבת האוכל - אין להקל לשבת על השולחן.
האם מותר לבן להזריק לאביו זריקת אינסולין וכדומה, כשאין מישהו אחר

שיעשה זאת?
 לכתחילה אין להתיר לבן להזריק לאביו זריקה לרפואה. אבל אם הבן מומחה יותר מאחרים, או שלא מכאיב לו כמו אחר - אפשר להקל.

חוקרים רבים ייגועו את מוחם למצוא הסבר המתקבל על הדעת, ולא מצאו. ואכן, אין הסבר טבעי לדבר, אלא הסבר על-טבעי, סוד שגילה לנו הקב"ה על ידי יחזקאל נביאו: "אשר אתם אמרים נהיה כגוים... חי אני נאם ה' אלקים אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אִמְלוֹךְ עֲלֵיכֶם" (יחזקאל כ, לב-לד).

סיפר לי רב קהילה נכבד בארה"ב, שכאשר היה נער התעקש ללמוד בית ספר ממלכתי של גויים. והנה, לאחר כשבועיים מתחילת הלימודים החלו שלשה מתלמידי הכתה הגויים להכותו בכל הזדמנות, והיה חוזר לביתו יום יום כשהוא בוכה, עד שנושבר והחליט לעבור לבית ספר יהודי. שם קנה עם הזמן אהבת תורה, הוסמך לרבנות, ולאחר פטירת דודו, רב הקהילה הנערץ, התמנה לשבת על כסאו. ימים ספורים טרם פטירת דודו הרב, קרא לו אלין, החזיק בידו ואמר לו: "אתה זוכר את החברים שהיכו אותך בתיכון? מדוע הם עשו זאת?". "אינני יודע", השיב האחיין כשהוא נבוך, "סתם אנטישמים. אבל אני מודה להם על כל מכה, כי בזכותם אני עדיין יהודי, וזכותי להתעלות בתורה!". חיך הדוד בחולשה ואמר לו: "אני שילמתי להם שיכו אותך...".

זהו בדיוק הכתוב בדברי יחזקאל הנביא באשר לאנטישמיות בכללותה. בכל עת שאנו מנסים להתקרב לגויים, יש למעלה מי ששולח אותם להכות אותנו, להרחיקנו מהם, לטובתנו! ואין כמו הסיפור הזה להמחשת הדברים.

ומכאן מוסר השכל עברוננו, עד כמה הרחיק מתוכנו את הרפורמים, אשר לאחר שהרסו את יהדות ארצות הברית וגרמו להתבוללות הנוראה שם, מנסים לקבל אחיזה בארץ ומחדירים כעת את תכניהם המעוותים באמצעות משרד החינוך למערכת הלימודים כאן בארץ. לפיכך חובה קדושה על כל הורה והורה לשלוח את ילדיו ללמוד אך ורק במוסדות חינוך תורניים, המעבירים את המסורת היהודית בטהרה, ויזכו בע"ה לרוות נחת מכל ילדיהם מתוך בריאות ושמחה, אמן. שבת שלום.

- 2 הרב ציון מלכה לוכד הנחשים
- 3 "דיין האמת" בשמחה הרב יגאל כהן
- 4 גבולות לילדים (ב') הרב אפרים אורשלימי
- 6 האימוץ (ב') חיים ולדר
- 8 בין תורה לסיפורי עמים הרב זמיר כהן
- 11 המוסלמי שהתגייר שירה כהן
- 14 לטלוח הרבנית ימיה סורתי

יריד המינים 4 של הידברות

הכשרים הכי מהודרים! סולרזים סולרזים סולרזים

יפים ונדוקים אתרוגים

הסטים וזינו אנקזה הקרובה לביהמ"ס! ח'נס!

דיסק DVD על 4 המינים מאת הרב זמיר כהן

אל תהכו לזאבים של הרגע האחרון... מהר! להכין את היום...

להזמנות חייגו: 073-222-12-50 או הזמינו דרך האתר: shops.hidabroot.org

העלון טעון גניזה | נא לא לקרוא במהלך התפילה

היהודי החושב

הכרת הטוב - אפילו לרשעים?

האם הכרת הטוב ראויה גם כלפי רשעים שהטיבו לנו בעקיפין?

יותר משהועילו.

אך מתוך מידת הרחמים - ניתן לראות בכלום שליחים של ה' לטובתנו, המועילים לתכלית הבריאה, בין ישירות ובין בעקיפין.

ההבדיל מדוגמה זו, נוכל למצוא ביטוי ללימוד זכות זו בין צדיקים, ממה שהשיב יוסף לאחיו שחשבו להורגו: "וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֶל תִּירָאוּ כִּי הִתַּחַת אֲלֵקִים אָנֹכִי וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֲלֹקִים חֲשַׁבָה לְטוֹבָה. לְמַעַן עֲשֶׂה כִּי־וַיִּחַד לְהַחְיִיתָ עִם רַב" (בראשית נ', י"ט).

זו היא ההנהגה של מידת הרחמים, אשר מבטאת חסד נעלה של הכרת הטוב שלא היתה מגיעה לאדם מצד הדין של כוונתו. בדרך זו יכול הצדיק להתחבר למידת הרחמים של הקב"ה.

אך כנגד מידת הרחמים, קיימת גם מידת הדין של הקב"ה אשר יסודה הוא האמת - אמת שלא ניתן להתחמק מפניה, כי גם כאשר ה' מאריך אפיו ומרחם על בריותיו, בסופו של דבר יש שכר ועונש בעולם. ה' יתברך איננו מוותר על הצדק, שכן "חותמו של הקב"ה אמת" (שבת נ"ה, א').

אוריה שואל: "במסכת שבת (דף ל"ג, ע"ב) מובא המעשה עם ר' שמעון בר יוחאי, ר' יהודה ור' יוסי. ר' יהודה שיבח את מעשיהם של הרומאים, שהיטיבו בעקיפין עם בני ישראל בסלילת רחובות בניית גשרים ובתי מרחץ וכדו', ר' יוסי שתק, ור' שמעון בר יוחאי גינה את הרומאים והודיע שכל מה שעשו - עשו רק לעצמם, ועוד שבמעשיהם הרבו פריצות והצרו במסים שהטילו על ישראל. האם יש כאן גישות שונות בעבודת השם? האם על דרך זו יש מקום להכיר טובה גם לשונאי ישראל או רשעים שסוף סוף הועילו בדרכים טכנולוגיות או צבאיות לעם ישראל?".

***

שלום וברכה אוריה, ותודה על שאלתך. התורה אסרה עלינו לתעב את המצרים, כי בתחילה אירחו יפה את אבותינו במצרים (דברים כ"ג, ח). מבחינת הצדק הפשוט - לא היה אמור להיות מקום ללמד זכות על המצרים, ולא על הרומאים, שהרי כל מה שעשו, לא עשו אלא לעצמם, ואף הוסיפו להצר לישראל מאה פעמים

רבי שמעון בר יוחאי הגיע לדרגה גבוהה מאוד של קדושה, ונהג על פי מידת הדין (צדק ואמת), ובזכות מידה זו זכה לגלות סודות עליונים. עם בוא הגאולה יעלו הנשמות מדרגתם הנמוכה, ואז יהיה צדק נגלה בעולם. על כן, יש שתי צורות עיקריות של התבוננות בעולמנו - התבוננות לפי מידת הדין (הצדק), והתבוננות לפי מידת הרחמים (החסד).

המשך בעמוד 7 <<

שולחן שבת

הרב ציון מלכה

לונד נחשים שלא קבל את שכרו

לונד נחשים שלא קבל את שכרו, שחרר את הנחש - והנחש הזיק

מקורות:

מבואר בגמרא ב"ק (י"ג) שבפסוק "והועד בבעליו והמית איש" נאמרה גזירת הכתוב שאדם חייב לשלם על נזקי בעל החיים שברשותו, רק אם בעל החיים היה בבעלותו הן בשעת הנזק, הן בשעת ההעמדה בדין והן בשעת גמר הדין. אולם אם בעל החיים שהזיק היה שייך בשעת הנזק לאדם מסוים, ובעליו הפקיר אותו קודם ההעמדה בדין, או במקרה הפוך - שבשעת הנזק בעל החיים היה הפקר ורק אח"כ זכה בו אדם והוא היה ברשותו בזמן ההעמדה בדין, במקרים אלו פטורים בעליו של בעל החיים מלשלם את הנזק שהנ"ל גרם. נמצאנו למדים מהגמרא הנ"ל, דמילתא דפשיטא היא שאם אדם יפקיר את בעל החיים שלו לפני שהוא הזיק - פטור מי שהיה בעליו של בעל החיים מנזקי הבהמה, מכיוון שבזמן הנזק הוא לא היה בגדר "ממונו שהזיק", והתורה חייבה רק את בעלי הממון לשמור על ממונם שלא יזיק, ולא חייבה בכך אדם מעלמא שהמזיק אינו ממונו. דין זה מדויק בפסוק: "ולא ישמרנו בעליו", דהיינו שחייב השמירה חל רק על מי שהוא בעל הממון בשעת הנזק (משפטי התורה בב"ק סימן י"ג).

אח"כ כשכעס על השכנים הוא החזירו לחול והפקירו, פטור לונד הנחשים גם בדיני שמים על הנזק שהנחש גרם.

ג. אולם אם לונד הנחשים לא התכוון להפקיר את הנחש לאחר שזכה בו, ועשה את מעשהו רק כדי להפחיד את השכנים, אם הנחש הכיש בחצר המשותפת - חייב לונד הנחשים גם בדיני אדם על הנזק שנגרם לאדם שהנחש נשך אותו, ואפילו אם האדם המוכש לא היה אחד מדיירי הבניין.

ד. לעומת זאת, אם הנחש הכיש אדם שהלך ברשות הרבים - הדבר תלוי במחלוקת הפוסקים, אם לונד הנחשים פטור על נזקי הנחש אפילו בדיני שמים, או שהוא חייב לשלם על נזקו אפילו בדיני אדם וגם בזמן הזה. לפיכך, מספק אי אפשר להוציא ממון ממי שמוחזק בו.

שאלה:

בחצר של בניין מגורים נראה נחש זוחל, והשכנים הזמינו לונד נחשים מומחה שיתפוס אותו. הלונד תפס את הנחש, וביקש עבור עבודתו סך 700 ₪. השכנים לא הסכימו לשלם את המחיר הנ"ל, כי לטענתם הוא מחיר גבוה במיוחד. לאחר שהשכנים לא הסכימו לשלם לו, שחרר הלונד את הנחש שתפס, והלך לדרכו. הנחש ששחרר הזיק לאחר מכן לאחד השכנים. האם חייב הלונד לשלם לנזוק את דמי נזק?

תשובה:

א. אם לונד הנחשים לא התכוון לזכות בנחש כשהרימו, למרות שהוא הניח אחר כך בחול והנחש הזיק, פטור לונד הנחשים גם בדיני שמים על הנזק שגרם הנחש. ב. גם אם כשהרימו התכוון לונד הנחשים לזכות בו לעצמו (לצורך אוסף וכדומה), אם

הידברות כאן כדי לתת תשובה

הידברות בשתיפי עם קו ההלכה מענה אנושי הלכתי

073-3333-300

24
שעות ביממה

האם מותר לאכול עגבניות בחול?
האם מותר לאכול אוזניים?
האם מותר לאכול אוזניים?

השכן בנה מלוא גרם או נזק, איך לפתור?

יגל
לבי

איך אפשר לברך בשמחה "ברוך דיין האמת"?

איך רע שיוצא מה' יתברך, כי הבורא כולו טוב

"טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו" - פסוק זה בתהלים (קמ"ה, ט') אמור לגרום לנו שמחה גדולה, הרי ה' יתברך הוא הטוב, ודרך הטוב להטיב. בנוסף הוא גם רחמן, שזה אומר שאפילו אם אין לנו מספיק זכויות לקבל את הטוב - בכל זאת ה' רחמן ונותן לברואיו לפנים משורת הדין. והרחמים כוללים את כל מעשיו, דהיינו את כל היצורים שבבריאה.

וכן מביאה הגמרא (ברכות ס'): "אמר רבי עקיבא, לעולם ירגיל אדם עצמו לומר כל מה שה' עושה הכל לטובה". ומוסיפה הגמרא ומביאה סיפורים נפלאים, על נחום איש גמזו שהיה רגיל לומר "גם זו לטובה", ומרוב הרגלו במשפט זה נקבע הדבר בשמו. ובכל הסיפורים מובא שהיה רגיל על כל צרה שבאה עליו לומר "גם זו לטובה", וכך היה הבורא יתברך מהפך את הדברים, שבסופו של ענין הדבר היה לטובה.

בשלחן ערוך (סי' רכ"ב ס"ג) פסק מרן: "חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלמה ובנפש חפצה, כדרך שמברך בשמחה על הטובה", ע"ש. כלומר, שכשם שאדם שנולד לו בן מברך בשמחה ברכת "הטוב והמטיב", כך בדיוק באותה שמחה צריך לברך "ברוך דיין האמת" על פטירת אחד מקרוביו. ובתחילה התקשיתי מאוד בדברי הש"ע. איך אפשר לברך בשמחה ברכה שכזו? ויתרה מזו, איך אפשר לצוות אדם להיות שמח בשעת אבלו על אחד מקרוביו שנפטר, הרי זה דבר שתלוי בהרגשת הלב?

ואולם לאחר מספר שנים, כשהעמקתי בהכרת הבורא, הבנתי שלא מספיקה האמונה שהבורא יתברך מנהיג אותי בכל רגע בחיי, אלא צריך ללמוד להכיר אותו ואת דרכי הנהגתו בעולם.

ג' סוגי מאמינים

כמו שכתבתי כבר בחלק האמונה, ישנם כמה סוגי מאמינים, שהנמוך שבהם הוא זה שמאמין שהקב"ה ברא את עולמו, ועולם כמנהגו נוהג, ואינו מבין שאין רגע אחד בבריאה שאינו תלוי ברצונו ובהנהגתו של הבורא יתברך.

סוג שני של מאמין, שיועד שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. ואם אשתו הרימה עליו את קולה, הוא מבין שזה בא ישירות מהבורא יתברך, סובל בשקט, וחושב שה' פשוט מעניש אותו כל הזמן.

והסוג השלישי והטוב ביותר, הוא שלא רק שהוא מבין שהכל ממנו יתברך, אלא משכיל גם לדעת שזה לטובתו ממש.

השאלות ודאי קופצות בראשכם מיד. איך זה לטובתי אם אני חולה ולא מצליח לקום מהמיטה? מה הטוב בזה שאין כסף לסיים את החודש? או בזה שאין לי ילדים? וכמובן, איך אפשר להסביר לאימא שאיבדה את בנה שזה לטובתה ולטובת בנה? ובטח הרווקים והרווקות שביניכם שואלים, הרי לא טוב היות האדם לבדו, ומדוע אני כל כך הרבה זמן לבד?

אז ראשית אומר שלא על כל השאלות אוכל לענות ולהסביר, ובכל זאת אנסה בשבועות הבאים להסביר על חלק מהמקרים מדוע הם לטובתנו.

אבל דבר אחד אנחנו חייבים לדעת: אין רע שיוצא מה' יתברך, כי הבורא כולו טוב, וכולנו יצירי כפיו של הבורא יתברך, וכל יהודי הוא חלק ממנו ממש, ולא יעלה על הדעת שהבורא יתברך ירצה להרע לחלק ממנו. ובנוסף, הרי הוא הטוב המושלם ואין דרכו של טוב להרע כלל.

לרכישת USB, נפרו החדש או מארז הדיסקים של הרב יגאל כהן, חייגו להיברות שופר: 0990-073-222-1250

איכות
החיים

שלוש התחנות של התרגול

סיכום חלקי התרגול ברמת הדמיון המודרך

תרגול FHT ברמת הדמיון המודרך עובר דרך שלוש תחנות. התחנה הראשונה היא **הכנעה**. תפקידה להביא את הגוף להרפיה, לצורך התמקדות המחשבה, למציאת מוקד הבעיה. אנו עושים זאת על ידי עצימת עיניים, העברת המיקוד לנשימה, הרפיית הגוף וספירה לאחור מעשר לאחת. לאחר שהגוף רפוי, המחשבה מתרכזת בנקודה אחת, שהיא - איתור המיקום של מקור/ שורש הבעיה.

אנו מנסים לתת לדברים לצוף מאליהם, וכל האפשרויות ראויות. הבעיה יכולה לצוף באופן סמלי, כענן אפור-שחור באזור מסוים בגוף, או בכל דרך אחרת. המטרה העיקרית היא לתת למחשבה נקודת ריכוז, כדי שהיא לא תתפזר. כוח המחשבה הינו כוח עצום, אך כדי שהוא יבוא לביטוי מקסימאלי יש צורך בריכוז מקסימאלי. מאחר שכך, אנו מנטרלים את הגוף ע"י הרפיה, משקיטים את התודעה, מונעים מגירויים חיצוניים להפריע, ומתמקדים כלפי פנים, כדי לזהות בעיני הדמיון את שורש הבעיה. אנו רוצים להגיע לתוצאה של "מה שהמוח מצייר - הגוף מייצר".

השלב השני הוא **ההבדלה**. ההבדלה נעשית לאחר שזיהינו בעיני הדמיון את שורש הבעיה. אגב, לא נורא גם אם שורש הבעיה לא עלה מעצמו, אלא "אילצנו" אותו לעלות, בכך שציינו את הציור בעיני הדמיון. בשלב זה אנו פועלים בדרכים שונות של ויזואליזציה, כדי להוציא את מקור הבעיה החוצה. ניתן לעשות זאת על ידי שאיפת אוויר "טהור ולבן", שיערוך בתוכנו ניקוי יסודי, ויסלק מאיתנו כל זיהום פנימי, תוך כדי נשיפה של אוויר מלוכלך ואפור... ניתן גם לעשות זאת על ידי ציור דמיוני, כאילו הענן המאיים מתפוגג ונעלם לו באופן כלשהו. העיקר הוא, שאנו מגיעים למצב שבו הגוף בריא, זך ונקי מכל שאריות של בעיה.

השלב השלישי הוא **ההמתקה**. כאשר אנו מסיימים את הטיפול, אנחנו סופרים מאחת עד חמש, כאשר את הספירה הזו מלווה משפט, שהוא תפילה או פסוק או אמרה. המשפט יחזק אותנו לגבי המטרה, שאליה אנו שואפים מתחילת התרגול. נאמר את המשפט הזה בתחילת הספירה, וכדאי יהיה לחזור עליו כאשר אנו מגיעים בספירה למספר שלוש. כאשר אנחנו מגיעים למספר חמש, נשאף אוויר פנימה, נזיז את אצבעות הרגליים ונפקח את העיניים להמשך יום טוב יותר, שמח יותר ובריא יותר.

כפי שכבר ציינו, תרגולים אלו הינם התרגולים הבסיסיים, ובסדנאות אנו מרחיבים ומתרגלים יחד וריאציות שונות.

לרכישת נפרי הרב פנגר חייגו להיברות שופר: 073-222-1250

הרצטרפות נמפיץ כרכה בהשתתפות בהוצאות הדפוס והמשלוח. **חודש ראשון בחינם, וכן ספרו החדש של הרב יגאל כהן, ייתנו כמתנה למפיצים החדשים בהתחייבות על הפצה במשך 3 חודשים.**

אם בית הכנסת שלכם לא מקבל את העלון באופן קבוע, קחו יוזמה והצטרפו למאות המפיצים ברחבי הארץ

להצטרפות כמפיצים חייגו: 073-2221388
חודש ראשון ללא תשלום!

נאם לבתי
93,600
עותקים ברחבי הארץ מדי שבת...
אבל זה לא מספיק!

בית

יהודי

חינוך

ילדים

למה הסכמתי להתחתן?

תופעת "עיוות ממדים" משפיעה רבות על בני זוג, בכל צורה של היכרות ביניהם

נושא הדרישות של בני זוג זה מזה מגיע לידי ויכוח שבו אומר אחד מהם לזולתו: אמרתי לך עוד לפני הנישואין שהדבר הזה חשוב לי מאד, ואתה יודע שלא הייתי מתחתן אתך לולא הייתי בטוח בעקבות הבטחתך שאכן אשיג את שאיפת חיי. הזולת מאשר שהוא הבטיח לעמוד במשאלה, אך מצהיר: באותו זמן עניתי תשובת אמת, תחושתי היתה שאני אישית מעוניין בכך, ולא רק משום שאתה ביקשת, אך עתה מתברר שזו היתה טעות, ואינני מצליח לעמוד בדרישותיך. הדבר דומה לאדם שמוסרים לו חבילה, ושואלים אותו: האם אתה מוכן ויכול לשאת אותה עמך? הלה מרים את החבילה, ומתברר לו שאמנם היא כבדה, אך אפשר לשאתה, ושיש לו אף עניין וסיבה לקחתה עמו. אכן הוא לוקחה עמו ומתברר לו שהיא נסבלת, אולם ככל שמתארך זמן הסחיבה מתברר לו שהחבילה כבדה עבורו יותר ויותר, ועמו פוחתת אף הנכונות לקחתה. זאת משום שקיימת הצטברות של עייפות וקשיים, שאמנם אפשר היה לחשוב עליהם מראש, אך לא לחוש ולהרגיש בהם בפועל.

תהליך זה קיים פעמים רבות בין בני זוג, ולא רק בבחירת שותף לחיים. בשלבים מסוימים הם מבטיחים הבטחות זה לזה, והם אף מתכוונים בכנות לעמוד בהן, אך כל זה היה לפני שחשו בהצטברות הקשיים לאורך זמן. דבר דומה קורה גם בבחירת בן-הזוג. כאשר רוצים בו, מבטיחים לזולת ולעצמם שיעמדו בדרישותיו וצרכיו. אולם כאשר מתחילים לבצע את ההבטחה, מתברר אט אט שהנכונות לא הביאה בחשבון את כל הקשיים העשויים להתהוות בדרך הביצוע.

תופעת "עיוות ממדים" היא בעלת השפעה רבה על הנישאים מתוך היכרות אישית; אולם כיוון שהיא תופעה אנושית המצויה אצל כל אדם, יש לה השפעה גם על הנישאים מתוך היכרות שידוכים, משום שעצם הרצון הטבעי להינשא,

גורם שתכונות המוצע לשידוך תיראינה כמשופרות יותר מאשר הן במציאות, ואין אדם המסוגל לנטרל השפעה זו. כמו כן, כיוון שהבן והבת חשים את דאגת ההורים ואת רצונם להשיא אותם, נוצר אצלם רצון לשתף פעולה, ולהביא בהקדם את ההורים לרווחה נפשית. גם החברים שכבר נישאו תורמים את חלקם ליצירת הרצון להיות נשוי. בנוסף לכך, אי אפשר להתעלם מהשפעה זעירה ולא מודעת, הנוצרת בעת חתונה או אירוסין של חברים: "מתי ירקדו גם מסביבי, ומתי יופיע גם שמי בעתון במסגרת המיועדת למאורסים?...". מגמה זו אינה ילידת בת זמנינו, אלא היא נטועה בטבעו של האדם. כך מצינו במדרש: "אילולא הקנאה, אין העולם מתקיים, לפי שאין אדם נוטע פרס, ואין אדם נושא אישה, ואין אדם בונה בית" (שוחר טוב ל"ז, א'. אורחות צדיקים, שער הקנאה).

לרכישת ספרי הרב שמחה כהן חייגו להידברות שופו: 073-222-1250

הדרך בה נציב גבולות לילדינו (ב')

א: מה קורה להורים אשר חוששים מילדיהם?

בשבוע שעבר דנו בדרכים לחנך למשמעת ילדים שנוטים "שלא לשמוע" את האיסור. חשוב שנדגיש כי גם גבולות ברורים וחשובים מאין כמותם בתוך מסגרת הבית (ולא רק) ניתנים מידי פעם לפעם לחציה, כל זאת אם נדע להוריד את זה לשטח בשביל הנכון. לא כל האצבעות שוות, ולכן לעיתים, כאשר נפנה אל ילד מסגנון אחר, די יהיה בהרמת גבה, נפנוף אצבע או אפילו בכיוון שפתיים קל, בכדי להביא לתשומת לבו את רצינות כוונותינו, ואז הילד יסיק מיד את המסקנות המתבקשות מההוראה.

לעיתים אנו פוגשים הורים החוששים מילדיהם. הם מפחדים למנוע מהם להביא לידי מימוש את גחמותיהם השונות. כאשר הילד מסרב לציות, הם ממהרים להתקפל, ורק לאחר שהם תופסים לעצמם "מקום מחסה" הם מנסים להסביר לו, כי רק את טובתו הם דורשים. אם וכאשר ימשיך הילד ויסרב לאותה טובה שהם חפצים להעניק לו, ייאנחו ההורים הללו מעומק ליבם, ויאמרו בלבבם: "מה לעשות, הילד אינו משתף פעולה... אינני רוצה ללכת איתו ראש בראש", ועוד אמירות שונות. ננסה לברר עם אותם הורים, האם, לדעתם הגיוני לחשוב כי ילד ירצה לשמוע את המילה "לא" או "אסור"?

ברור שהחלטות בחינוך צריכות להיעשות מתוך שיקול אחראי ובוגר, ולא כתגובה רגשית להתנהגות הילד. היכולת שלנו כהורים לקבל החלטות שכליות הינה מקור ההבדל בינינו לבינו, כאן נעוץ שורש הסמכות של ההורים. הם אמורים לדעת מה טוב לילד ומה רע בשבילו. הוא מעוניין בהורדת עול ובמתיקות השוקולד, ולפיכך סביר כי אם נגיש לפניו מאכל שהוא לא מעין שוקולד עבורו, הרי שזה לא ימצא חן בעיניו (כמו שטיפול שיניים לא ימצא חן בעיניו - אבל הוא מבין בסוף שזה לטובתו!). ולכן הורים שעושים עצמם כאינם רואים ואינם שומעים - מועלים בתפקידם. פחד ההורים מילדיהם, קטנים כגדולים, מביא את הילד להתנהגויות רודניות בהם. הוא כופה את רצונותיו על בני הבית ומכתוב את כללי המשחק המשפחתיים. פחד מפניו של הילד גורם להורים להתנהגויות הרסניות, בעיקר פינוק, ובסוף, בלית ברירה, למצב של ייאוש והזנחה.

לרכישת ספרו החדש של הרב אפרים אורשלימי "סודות של חינוך - עצות ורעיונות נבחרים בחינוכם של הילדים" חייגו להידברות שופו: 073-222-1250

בנוסף, הרצאה בהשתתפות אחד מהרבנים: **הרב מרדכי לוי** / **הרב מרדכי חזיה**

חייגו והזמינו ערב מרומם: **073-222-12-40** / **052-955-15-88** / **ללא עלות**

עם בנם של קדושים המקובל הרב **יצחק בצרי**

"עניין גדול לביטול כל הדינין ודבקות לאדון יחיד ברוך הוא" ("נפש החיים")

כתיבתו יריב מחזק ומחייה / בנושא: **אמונה ובטחון**

סגולת אין עוד מלבדו

קו ההלכה

הלכות ליל ראש השנה

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם.
לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

מה המיוחד בתפילת מנחה האחרונה של השנה?
לכתחילה ראוי לבוא לבית הכנסת בעוד היום גדול ולהתפלל מנחה בכוונה, כי היא התפילה האחרונה של השנה, ויש בכוחה לתקן כל תפילות השנה, אם היו פגומות. לכן יזהר מאוד לאומרה בכוונה ובזמנה. מטה אפרים (סימן תקפ"א אות ב').

מדוע בראש השנה אומרים את הפרק "הרגינו לאלוקים עוזנו"?

משום שהלויים היו אומרים אותו במוסף של ראש השנה, ויש בפרק זה ארבעה דברים הרומזים ליום זה: "תקעו בחודש שופר" מרמז על תקיעת שופר; וכן כתוב "כי חוק הוא משפט לאלוקי יעקב", שמרמז על המשפט ביום זה; ונאמר "עדות ביהוסף שמו", רמז ליוסף הצדיק שיצא מן הבור ביום ראש השנה; ועוד נאמר בו "הסירותי מסבל שכמו", שבוים זה פסקה העבודה מאבותינו במצרים. גמרא ראש השנה בכמה מקומות (דף ח' דף י"א דף ל').

מה מקור המנהג לעשות "סימנים" של מיני פירות וירקות בראש השנה?
הסיבה היא משום שיש בהם רמז לסימן טוב

לכל ימות השנה (הוריות י"ב עמוד א'). נהגו להניח על השולחן רוביא, כרתי, סלק (יש הנוהגים בעלי סלק ויש הנוהגים בסלק אדום), דלעת, תמרים, רימון, תפוח דבש או סוכר, וראש כבש או ראש דג. והמנהג ליטול ידיים ולאכול כזית פת, ואח"כ לברך עליהם.

מוסיפים בתפילה ברכת אבות "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, כתבינו בספר חיים למענך אלקים חיים", מדוע?

בקטע זה מופיעה ד' פעמים המילה "חיים", משום שאנו מבקשים להינצל מד' מיני סכנות חיים העלולים להתעורר במשך השנה: סכנה שאדם נקלע אליה מחמת עבירה, מחמת שהגיע זמנו, כשנופל ביד אויב, שיש נספה בגלל סיבה כל שהיא או כפרה על אחרים, וגם על זה מבקשים. כן כתב במחזור אהלי יעקב (ראש השנה ד"ב ע"ב) לרבי יעקב יצחקי בשם השל"ה.

אם שכח לומר "זכרנו לחיים", ונזכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" - האם יכול לומר "למדני חוקיך", ולחזור שוב "זכרנו לחיים" וכי?
אינו רשאי לסיים "למדני חוקיך", מכיוון שאם

שכח - אינו חוזר. לכן אין לו לומר "למדני חוקיך", שאין מוסיפים פסוק זה אלא במקום שאם טעה מחזירין אותו. בן איש חי (פרשת נצבים אות כ) ומרן הרב עובדיה (חזון עובדיה עמוד ס"ו).

בסוף היום הראשון של ראש השנה, בשעת המנחה, נוהגים לעשות סדר "תשליך". מה מקור המנהג?

במדרש תנחומא (וירא סימן צ"ט) מבאר מדוע לקח לאברהם אבינו שלשה ימים דרך מבאר שבע להר המוריה? וביאר שהשטן עיכב אותם, "ונעשה לפנייהם כנהר גדול שלא יוכלו לעבור. ירד אברהם אבינו לנהר עד שהגיעו המים עד צוואריהם, תלה אברהם את עיניו לשמים ואמר: 'דבון העולמים, נגלית עלי וציווית אותי להעלות את בני לעולה, ולא הרהרתי אחר דבריך. ועכשיו באו מים עד נפש, אם טובע יצחק בני היאך יתייחד שמך?' מיד גער הקב"ה בשטן והלך לו". על פי זה כבר נהגו בזה כל ישראל (רמ"א סימן תקפ"ב).

הידעת!?

משתמשים בגרעינים או בחרצנים שלו. אולם כאשר גדלים ענבים נטולי חרצנים (דבר המתרחש מפעם לפעם), ניתן לשתול את הענף ממנו צמחו הענבים. הענף ישתרש באדמה, ויצמיח גפן חדשה, שבה כל הענבים נטולי חרצנים.

הידעתם שאישון העין משנה את גודלו?
האישון מווסת את כמות האור שנכנסת לעין, כדי למנוע נזק לעין. לכן, כאשר יש הרבה אור, האישון מתכווץ, וחוסם את האור מלחדור אל העין. כאשר חשוך, לעומת זאת, האישון מתרחב, כדי לקלוט כמה שיותר אור.

הידעתם שהברבור הוא אילם? הברבור, מהיפים שבעופות המים ובעופות בכלל, הוא בעל מראה מרשים מאד - נוצות לבנות ויפהפיות וצוואר ארוך ומרשים. אך הברבור, בניגוד לעופות אחרים, אינו משמיע אף צליל. הוא אילם לחלוטין.

7 עובדות מפתיעות שאולי לא ידעתם

איך מגדלים ענבים בלי חרצנים? ואיזה קול משמיע הברבור?

הידעתם שקולומבוס לא ידע שהגיע לאמריקה? קולומבוס הוא הראשון שהגיע מאירופה לאמריקה, משום שהוא חשב שיהיה קל יותר להגיע להודו בניסיעה לכיוון מערב, במקום לכיוון מזרח. כשהגיע לאמריקה, הוא חשב שהגיע להודו. אמריקה נקראת על שמו של אמריגו ספוצ'י, שהיה הראשון להבין שמדובר ביבשת חדשה.

הידעתם שישנם דגים שיכולים לעוף? טוב, לא ממש לעוף. אבל ישנם כ-65 מיני דגים שמסוגלים לזנק מן המים בעוצמה חזקה, ולדאות באמצעות "כנפיים" - שהם למעשה סנפירי הדג - למרחקים ארוכים במיוחד.

הידעתם שלא רק התוכים יכולים לדבר? ישנם

עופות נוספים שמסוגלים לחקות צלילים וקולות, כמו העורב, המיינה והעקעק. העופות המדברים משתמשים באיבר הסירינקס שבתחתית הגרון שלהם, על מנת לחקות צלילים ששמעו.

הידעתם שהטרמיטים הם... עיוורים? הטרמיטים הם זן מיוחד של נמלים, אשר ניזונים בעיקר מעץ, ובונים קנים שמגיעים לעיתים עד לגובה של 12 מטרים! את כל העבודה הזו עושים הטרמיטים באמצעות חוש הריח וחוש הטעם המפותחים שלהם, מכיוון שלראות - הם אינם יכולים כלל.

הידעתם שניתן לגדל ענבים ללא צורך בחרצנים? לרוב, על מנת לשתול צמח,

הזמינו את אחד מרבני ומרצי הידברות לערב מחזק במיוחד לקראת ימי החתמים והסליחות אל ביתכם/קהילתכם

בזוהר הקדוש נאמר: "אילו היה האדם יודע עד כמה הוא מרוויח מכך שהוא פאזה את האחרים היה רודף אחרי האחרים יותר מכפי שרודף אחרי ההינים של עצמו"

מחלקת 'חוגי בית' 073-222-1-290 מחייגים חוזכים

בתשרי זוכים לישועות

באלול מרבים בזכויות

האימוץ

חלק ב'

איזה הורים אלה, שהולכים ומוסרים את הבת שלהם לאימוץ, מרצונם וללא כפייה? החיים מזמנים לנו הפתעות... חלקן מפתיעות ומרגשות. והתשובה על השאלה הנ"ל מורכבת, מפתיעה ומרגשת מכולן

על כס השופט יושב לא פחות ולא יותר: שופט יהודי חובש כיפה שחורה! הרגשנו אור משמים מאיר עלינו, לבנו התרחב, הרגשנו את הקב"ה אִתנו. מכל השופטים האמריקנים - נוצרים, שחורים והודים - נפלנו בדיוק על יהודי, ועוד חובש כיפה.

***

מובן שהוא התנהג ברשמיות מתבקשת. הרמנו ידינו בשבועה כדן החוקה האמריקנית, ואז הוא החל לתחקר אותנו מדוע אנו מוסרים אותה לאימוץ. הסברנו לו שיש לנו עוד עשרה ילדים בלי עין הרע בארץ ישראל, כולם בריאים וזקוקים לנו. הילדה הזאת חולה מאוד, ולא יכולה להיות מנותחת בארץ אלא רק כאן, בארצות הברית, ולנו אין יכולת להישאר כאן אִתה כל כך הרבה זמן. לכן אנו מוסרים אותה. הוא שאל שאלות את הזוג, ואחר כך שאל על הילדה והיכן עורך הדין שלה. ענינו שאין לנו כסף, ולכן לא שכרנו עורך דין. הוא אמר כי על פי החוקה האמריקנית, חייב להיות עורך דין שמייצג את האינטרס של הילדה - איש מקצוע שמייצג לא את צד ההורים ולא את צד הזוג המאמץ.

***

שוב נכנסנו לחדרה שהוא ידחה את הדיון עכשיו. אשתי החלה להזיל דמעות. הוא התרכז ואמר שבגלל המצב הוא יבקש עורך דין מהסנגוריה הציבורית - אם יהיה מישהו פנוי כעת בבניין - ואם לא ימצא, הדיון יידחה. הוא הכריז על הפסקה של שעה. העסקנים החלו במרוץ למצוא עורך דין

***

מצבה של בתיה הוסיף להיות שברירי. הרופאים הבהירו לנו שכל יום ויום שעובר - זהו נס. הם הכירו את הבעיה שלנו והחזיקו אצבעות. עברו עלינו ימים שאיני מאחל לאיש. מחד, מצבה של בתיה; מאידך, המתח לגבי מהלך האימוץ שבלעדי לא יוכל להתבצע הניתוח שיציל את חייה של בתיה שלנו, ואי אפשר שלא להזכיר את העובדה שעזבנו בית עם עשרה ילדים, שרובם קטנים, וכל מהלך שמתעכב דוחה את תאריך החזרה האפשרי.

ביום רביעי השתחררנו. העסקנים הרפואיים הפכו את העולם ממש, והשיגו לנו דיון נוסף בבית המשפט למחרת היום, יום חמישי. וזה אחד הניסים הכי גדולים שהיו בסיפור הזה, כי העומס בבתי המשפט שם אדיר, וזה פשוט מעבר לגדר הטבע לקבל תור נוסף יום אחרי שחרורה. הגענו לבית המשפט. הילדה אִתנו, לבנו חרד עד אימה. הפעם חיכינו "רק" שעתיים, וכשהגיע תורנו להיכנס לאולם, אשתי ואני ממלמלים כמה פרקי תהילים לאדון הכל רופא החולים, שיכניס רחמים בלב השופטים, שאפילו אין לנו מושג מי הם. הזוג המאמץ אִתנו, הילדה נותרת מחוץ לאולם, ואנו צועדים פנימה... כאשר נכנסנו לאולם בית המשפט, הבנו הכל. הבנו שהעכבה שהייתה לנו בדיון הקודם הייתה לטובה. ועוד איך לטובה?

שמחתנו ולהפתעת כולם, כולל הצוות הרפואי, מצבה של בתיה התייצב לחלוטין כאילו כלום לא קרה. לאחר כשעה מהגענתו לבית חולים, כשהרופאים ראו שהכל בסדר, הניחו לה והשאירו אותה להשגחה רפואית במחלקה. לנו הסבירו שלאור מצבה הכללי הלבבי, כנראה התרחשה "רידמיה", שזה בעברית "הפרעת קצב", וכעת עליהם להשגיח שמצב זה לא יחזור. הרופא המנתח אמר שהמצב הזה עלול לחזור, ושעלינו לעשות כל שנוכל כדי להיכנס לניתוח במהירות האפשרית. אבל לנו לא הייתה אפשרות כלכלית ולא ערבויות מתאימות לחתום על מסמך המאפשר ניתוח כזה.

מיותר לציין שהיינו במצב רוח נורא: מתוחים ממצבה ומתוחים מהמהלך המשפטי שנקטע ממש ברגע האחרון בגלל מצב הסכנה שבתיה נקלעה אליו. הרגשנו החמצה נוראה, כי אם האירוע הלבבי היה מתרחש שעה או שעתיים מאוחר יותר, כבר היינו לאחר ההליך המשפטי והמהלך כולו היה נכנס לפעולה. בתיה הייתה מוכרזת כמאומצת ונכנסת אוטומטית לביטוח הנכסף של ידידינו. וכעת, גם הפסדנו את האימוץ וגם מצבה בכי רע. מאין יבוא עזרנו?

תלמיד זקן המקובלים הרב יצחק כדורי זצ"ל

הרב משה כהן

יבדוק את מזוזות ביתכם באופן מדויק ויסודי כפי שנדרש אחת לשלש וחצי שנים

הבדיקה מתבצעת בתאום מראש בלבד!
בית הידברות | רח' שנקר 20, פתח תקוה

073-2221300

לתיאום פגישה חייגו:

בחודש אלול בודקים את המזוזות
מנהג נפוץ הוא לעשות זאת בחודש אלול
כהכנה לשנה החדשה....

הכרת הטוב - אפילו לרשעים? (המשך)

אך חשוב לדעת שגם הכרת הטוב אינה נאמרת בכל מצב. איננו נדרשים להכיר טובה למי שמנסים להפילנו ברוחניות ולהרחיקנו מהקב"ה. במדרש ספרי (ק"ז) נאמר:

"עמונים ומזאבים שנטלו עצה להחטיא את ישראל, אסרם הכתוב איסור עולם [-להתגייר]. ללמדך, שהמחטיא את האדם קשה לו מן ההורגו. שההורגו, אין מוציא מן אלא מן העולם הזה. והמחטיאו, מוציא מן העולם הזה ומן העולם הבא!"

מי שמחטיא את חברו - לא רק פוגע בו פגיעה חיצונית-זמנית, אלא מאבדו לנצח נצחים. הוא פוגם בתכלית הבריאה, ולכן במקרה שכזה אין עוד מקום ללימוד זכות.

זאת מלבד העובדה הפשוטה, שמי שמידותיו מקולקלות, אז גם חידושויו והמצאותיו הטובות יוכלו להיות כלי להשחית את הדור (ראה במכתב מאליהו, חלק א' עמוד ע"ד, על סכנות הטכנולוגיה כאשר המידות של הדור מקולקלות).

אך ללא קשר לדיון הרוחני העמוק בתכלית הבריאה וצורות ההתבוננות בה, עלינו להכיר יסוד חינוכי חשוב בעבודת השם.

התורה לא רוצה שנשבח גויים, כדי שלא נרצה להידמות להם. כך נפסק להלכה בשולחן ערוך (יורה דעה, סימן קנ"א, י"ד): "אסור לספר בשבחן, אפילו לומר 'כמה נאה עובד כוכבים זה בצורתו'. קל וחומר שיספר בשבח מעשיו, או שיחבב דבר מדבריו. אבל אם מכוון בשבחן להודות להקב"ה שברא בריה נאה כזו - מותר" (אך יש פוסקים שסברו שהדברים נאמרו דווקא על גויים שעובדים עבודה זרה).

אין ספק שמידת הרחמים מסוגלת למצוא אור גם בתוך החושך הגדול ביותר, ולתאר אפילו את הקלקולים ככירדה לצורך עלייה. תמיד נוכל לשבח את הקב"ה על שנתן מחכמתו לבני אדם, אשר תועלתם מגיעה אלינו. הבעיה היא שלעיתים קרובות מידי בדורנו - הרצון ל"הכרת הטוב" מגיע ממקום שלילי של רצון להידמות לגויים. וידוע שמי שמעריך יותר מדי את החומריות סופו להדבק בה. לכן אני חושב שללא קשר לנושא העמוק של מידת הדין ומידת הרחמים, יש כאן הנהגה נכונה בחינוך והשקפה, להרחיק מחשבתנו מן הרשעים.

לפני מספר ימים היינו כאן בבית המשפט, והילדה קיבלה התקף לב ופונתה בטיפול נמרץ לבית חולים, ומצבה מסוכן. המתנה של כחודש עלולה לסכן את חייה. "כבודו", אמר האיש בתחינה, "עוד חודש עלול להיות מאוחר מדי.... בתיה צריכה להיכנס לניתוח דחוף..."

כל הקלפים התגלו! אפילו השמש השחור של בית המשפט הבין שכל האימוץ הזה הוא בעבור הביטוח.

השופט חושב וחושב, ואנחנו קרובים להתעלפות.

ואז הוא אומר: "טוב, אני אתן הרשאה לאימוץ שיהיה בר תוקף לחודש, ועוד כחודש אני קובע דיון להפוך את האימוץ לקבוע. אבל ההרשאה הזמנית הזאת תהיה על מסמך נוטריוני רגיל ובר תוקף משפטי, שיגרום לה להיכנס לביטוח שלכם."

יצאנו מהאולם והבנו איך הקב"ה גלגל הכל:

את ההתקף שבלעדיו לא יכלנו לקבל את האימוץ, את הדחייה שבשלה זכינו בשופט יהודי, ועוד כל מיני ניסים שהיו עמנו, שלעולם לא נדע, אבל דבר אחד בטוח אנו יודעים: יש לנו אבא בשמים שיודע יותר טוב מכל אחד מה טוב לנו.

בתיה עברה את הניתוח המורכב בסייעתא דשמיא בהצלחה. היו עוד הרבה ניסים וגילויי השגחה פרטית שראינו בכל המהלך.

לאחר שלושה חודשים של שהייה בארצות-הברית, חזרנו לארץ עם ילדה בריאה ושלמה,

שהולכת כל יום לגן, ואין איש יודע כמה מלאכים מלווים אותה.

ואנו יודעים את האמת, שמי שאימץ את בתיה שלנו עוד לפני שיצאה לאוויר העולם עד מאה ועשרים שנה, אם ירצה, הוא לא אחר מבורא עולם, רופא החולים, שאת השגחתו ונסיו ראינו בצורה מוחשית כל כך.

ראינו צורך לספר את הסיפור, כדי לעורר את כלל ההורים שזכו לגדל ילדים בריאים ושלמים, ואולי הרבה יותר קשה להם לשער מה זה ההרגיש קרבת אלוקים, מהי תפילה מעומק הלב, ומה זה ההודות על כל נשימה ונשימה, כפשוטו.

**כל ספריו של הסופר חיים ולד
בהידברות שופט - 073-222-1250**

מהסנוגוריה הציבורית. אנו יצאנו והתחלנו להתפלל שהקב"ה יזמן לנו משהו טוב. לאחר חצי שעה מגיע אלינו עורך דין מסורק למשעי, מאפיר בשערו, ומתחיל לשאול אותנו שאלות על המקרה. ואז הוא מברר על הילדה ושואל היכן היא. אני אומר לו שהיא אינה דוברת אנגלית אלא רק עברית. הוא עונה לנו בעברית: "גם אני דובר עברית".

אור משמים זורח עלינו. גם השופט יהודי, וגם עורך הדין יהודי. העסקינית פונה אליו ואומרת: "אני רואה שאתה מבין מה אנחנו עושים כאן...", ומסתכלת בעיניו במבט של יהודי אל יהודי... הוא עונה לה: "אני מבין מצוין", ומחייך. היא חוזרת על השאלה, והוא עונה לה: "אני מבין טוב-טוב מה אתם עושים ומה אתם רוצים".

עורך הדין החליף מספר משפטים בעברית רצופה עם בתיה. בתיה ענתה לו על שאלותיו. מבחינתו, "הוא דיבר אֵתה".

ההפסקה הסתיימה. נכנסנו לאולם השופט. השופט פונה לעורך הדין, מברר אֵתו מספר דברים ולאחר מכן שואל האם דיבר עם הילדה. "יס, איי דיד!" ("כן, דיברתי!") משיב עורך הדין.

"אני מבין שהילדה דוברת עברית, לא?", שואל השופט.

"כך גם אני", משיב עורך הדין ומוסיף בעברית במבטא כבד, "בסיה, ילדה מאוד חכמה".

+דיווח על שיחה ארוכה מאד עם בתיה, שבעקבותיה הגיע להבנה ש...

השופט הביט בעורך הדין, בנו, בעסקינית. אני מוכן לערוך לכך שגם הוא הבין היטב מה הולך כאן, אבל אין לי שום הוכחה לכך, כי הבעת פניו הייתה רשמית עד כמעט עוינת...

הוא הרהר קצת, ואז אמר: "בסדר, אאשר זאת, אבל זה ייקח עוד כחודש, כי הזוג המאמץ צריך ללכת לתת טביעות אצבעות וכל מיני מסמכים חשובים, ועד שזה ייקלט במחשבי המערכות של משרדי רישום האוכלוסין. אני חושב שנקבע דיון לעוד חודש".

זה בדיוק מה שהיה חסר לנו... * * *

ולפתע, מבלי שהתבקש, ובניגוד לכל סדר דין, קם "האב המאמץ" המיועד, ואומר לשופט שהוא חושב שזה מסוכן מאד לחכות כחודש, כי הנה

מיזם שידוכים ללקיוי שמיעה

אם אתם מכירים לקיוי שמיעה שומרי מצוות המחפשים זיווג הגון, נשמח אם תמליצו להם להירשם לשירות החדש מבית הידברות. השירות בחינם לחלוטין.

לפרטים והרשמה: shani.sh88@gmail.com

מחלקת שלום בית עם מיטב המומחים כאן למענכם

תכונות, גישה והדרכה בנושאים הבאים: תקשורת זוגית • נישואים שניים • יסודות הבית היהודי לבעלי תשובה • כערים על רקע דתי • מערכת יחסים עם ההורים ועוד...

תן לקבוע פגישות לייעוץ זוגי על בסיס שבועי, מאנשי מקצוע מהשורה הראשונה בכל הארץ במרכז, בצפון ועד לדרום!

ליעוץ והכוונה ולתאום פגישות **073-222-1-310**

תסתכלו בעיניים של הילדים שלכם ותגידו אם לא שווה לנסות שוב למענם.

ארכיאולוגיה

תנ"כית

בין התורה לסיפורי עמים

סיפורי העמים אינם מדויקים, בעוד שהתורה משמרת כל פרט בצורה אמינה

בסיפורי העמים חוזרים ונשנים הפרטים הידועים מהסיפור המקראי:

- מבול גלובלי הכחיד את כל בני האדם ובעלי החיים בעולם.
- אדם אחד הוזהר מן המבול המתקרב.
- משפחה אחת ניצלה מן המבול, בתיבה.
- כניסת זוגות מכל בעלי החיים לתיבה.
- ציפור או עוף נשלחו אל מחוץ לתיבה לבדיקת אפשרות היציאה.
- כל בני האדם החיים בעולם כיום הינם צאצאי אותה משפחה.

במסורות השונות יש שמספרים כי האירוע ארך ארבעים יום, ויש האומרים כי האירוע הסתכם בשבעה ימים. אולם בתורה מוזכרים גם שבעה ימים וגם ארבעים יום בעניין המבול. הנה לשון הפסוקים:

וַיֹּאמֶר ה' לְנֹחַ בֹּא אַתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֲלֵךְ הַתֵּבָה... כִּי לְקִיּוֹם עוֹד שְׁבַעָה אֶנְכִי מְמַטֵּיר עַל הָאָרֶץ אֲרַבְעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה, וְיַחֲיִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עִשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה... וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמִי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ. בַּשָּׁנָה שֶׁשׁ מְאוֹת שָׁנָה לַחַיִּי נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיִנֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ. וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה.

כלומר, רק בתום שבעה ימים לאחר כניסת נח אל התיבה, בהם ירדו רק גשמי אזהרה, החלו גשמי המבול לרדת ברציפות ובמלוא העוצמה, כאשר גם מי התהום החמים והקרים הצטרפו למהומה ופרצו החוצה.

***

העובדה שתרבויות שונות ורחוקות, אשר אוקיינוסים מבדילים ביניהם, מספרות סיפורים זהים על מבול שפקד את העולם, מחזקת את אמינותה של עדות כלל-עולמית זו אודות האסון הנורא. מתברר עוד, כי בעוד שבמסירת הסיפור מדור לדור בעמים חלו, כצפוי, אי דיוקים בפרטי המאורע, העדות האמינה והמדויקת נותרה בתורת ישראל, שהועברה בקרב העם ששמר על כל מילה ממנה כעל בבת עינו מאז קבלתה, ממשה בסיני.

סיפורים אלה, הגם שנמצאו בצורות שונות, מכילים פרטים זהים רבים אשר שיטפונות מקומיים אינם יכולים להוות הסבר הולם עבורן, ומאשרים לכל ספקן את אמינות האסון העולמי המסופר בתורה, אשר קיבל את השם: מבול.

קושיה או הכחה?

כידוע, כל בני האדם בעולם הם צאצאי נח, והגיעו מבניו - שם חם ויפת, שניצלו ממי המבול. על כן, הגיוני שנמצא בעמים אחרים ברחבי העולם מסורות שונות על המבול של נח, כפי ששמעו מאבותיהם הקדמונים. כמובן, תורתנו נאמנה יותר בתיעודה מכל דת אחרת, היות שניתנה במעמד הר-סיני לפני כל עם ישראל מפי ה' בורא העולם, ולכן מתעדת את האירוע של המבול בצורה ההיסטורית ביותר מכל הסיפורים והמסורות שבעולם (תורתנו כתובה בשפה היסטורית: עם תאריכים, מידות התיבה, שושלות, מקומות גאוגרפים וכו'). זאת בעוד המסורות הקדומות של עמים אחרים התעוותו בשל אמונותיהם ואגדותיהם האליליות וכתובות בלשון סיפורית מעורפלת, ולא בשפה היסטורית של תיעוד. למרות עיוותים אלה של עמי העולם, לא ניתן שלא לראות את הדמיון המדהים בין סיפוריהם על המבול, המוכיח את אמיתות המאורע. שכן, לא ייתכן שאלפי עמים יתארו בסיפוריהם מבול עולמי, ומשפחה אחת שניצלה ממבול זה, אלמלא שמעו כן מאבותיהם. אך בשונה מהם, אנו זכינו בעדות האמינה ביותר שיש - עדותו ההיסטורית של בורא עולם.

מתוך ספרו של הרב זמיר כהן, "ארכיאולוגיה תנ"כית"

וכדברי הרב אמנון בזק: "... ההבדלים שביניהם מצביעים על הפערים המהותיים שבין העולם האלילי לבין התפיסה המונותאיסטית שמבטאת התורה, ויתרון ערכיה המוסריים של פרשת נח על הסיפור האלילי הוא כיתרון החושך מן האור. אין כל קושי בכך שסיפור זה היה נפוץ בקרב עמי המזרח הקדום, ואין כל סיבה שהתורה תימנע מלספרו רק משום שהוא כבר היה מוכר אז. דווקא השוואת המסרים העולים מן התיאורים השונים היא שמחזקת את ההבחנה שביניהם."

החיפוש אחר שרידי תיבת נח

במשך דורות רבים נשמעו עדויות על מציאת שרידי תיבת עץ במרומי הרים בטורקיה וסביבותיה, כולל הרי ארט. חז"ל מעידים שסנחריב "אשכח דפא מתיבותא דנח [מצא לוח מתיבת נח]", ושרשנדטא, בנו של המן שהיה "הגמון בקדרוניא" (שם מקום), "נטל נסר אחד מתיבתו של נח".

ההיסטוריון יוסף בן מתתיהו הביא בספרו שמועות הטוענות ששרידי התיבה קיימים, ומספר על "הארץ הקרויה ארץ קרח... בה נמצאים גם שרידי התיבה שלפי הסיפור ניצל בה נח מהמבול, ומראים אותה עד היום לכל מי שרוצה לראותה".

במאה העשרים יצאו לאזור מספר משלחות, בחיפוש אחר השרידים, וחזרו עם ממצאים כגון קורות עץ ישן, שלטענתם נלקחו משרידי התיבה. כמו כן, בטיסות של צבאות רוסיה וטורקיה, ותצלומי אוויר של הסי.איי, נראו שם עצמים משונים הדומים לתיבה. כל הממצאים הללו נבדקו, גם על ידי גורמים המאמינים באמיתות דברי התנ"ך, ועד כה לא נמצאו אמינים.

את הספר "ארכיאולוגיה תנ"כית" ניתן לרכוש דרך הידברות שופו 073-2221250 או בחנויות הספרים המובחרות

להזמנת שבת מרוממת חייגו:
073-222-1361
ללא תשלום

הכן קהילתך לשנה החדשה

לקראת חודש אלול והימים הנוראים הידברות מארגנת בבית הכנסת שלכם שבת מיוחדת ומחזקת עם מיטב הרבנים.

להגדיל תורה ולהאדירה

מה יהיה מיוחד בשמחת תורה הקרובה? למה שוב מתחילים לכתוב אותיות על קלף מהודר וחלק, ומה קרה לעוז בדרך להודו?

אני בעצם מוותר על העולם הרוחני המופלא שגיליתי. מחליף אותו בשטויות של עבודה זרה ושהשם ישמור במה עוד. התחבטתי ופשוט לא ישנתי לילות. בסוף, בשל כמה סיבות אישיות, החלטתי לצאת לטיול.

הטיסה נקבעה ליום למחרת שמחת תורה. כמה עשרות שעות קודם לכן, שמעתי מהחלון של הבית את הריקודים בבית הכנסת. "בוא ניתן צ'אנס אחרון", אמרתי לעצמי, "אולי סוג של פרידה, כי אני לא יודע מתי ואיך אחזור". נכנסתי לבית הכנסת, ומשום מקום הגיע הגבאי שמכיר אותי מגיל 5. "עוז, תפוס את הספר, הקפה אחרונה!". החזקתי את התורה הזו בידיים, עצמתי עיניים, והתחלתי להסתובב. שמתי לב שמרגע לרגע אני מחבק את ספר התורה חזק יותר.

פתאום משהו חבט בי בנשמה. אני מחזיק ספר תורה שמה שכתוב בו בן יותר מ-3000 שנה. כזה שמיליוני יהודים מסרו את נפשם בגללו. ואני, הולך לוותר על זה ובשביל מה?

באותו רגע ידעתי: אני נשאר כאן. כאן לא רק בארץ, כאן בבית הכנסת, בבית המדרש.

המשכתי להסתובב בעיניים עצומות, ואפילו לא שמתי לב מה קורה, עד שמישהו ניענע אותי. "עוז, כל הספרים כבר בהיכל, מחכים רק לספר שלך". התעוררתי כאילו, וכמעט לא יכולתי להיפרד. נתתי נשיקה מכל הלב לתורה ואמרתי, "אני שלך, הקדוש ברוך הוא, לתמיד".

וזה, במקום הודו, הגעתי לה". זה הכח של התורה המיוחדת שלנו. עכשיו, בואו נעצור רגע את הסיפורים. יש מישהו שהולך לקבל ספר תורה, אולי זה אפילו אתה - ואני צריך להכין כמה דברים לקראת הרגע המרגש.

אז אם גם אתם בעניין של לתת מתנה לקדוש ברוך הוא, לזכות בשפע של הזכות להפיץ את התורה כמה שיותר, אל תתנו לי מנוחה, תתקשרו, תכתבו לי. להשתמע.

תורה?!"
"מעולה. ולזה קוראים הפצת תורה וזיכוי הרבים הגדול בעולם, מעולם עוד לא היה בהיסטוריה כזה דבר שהתורה מגיעה בכל האמצעים האפשריים לכל מקום בעולם, גם במדינות ערב הרחוקות ובקהילות יהודיות נידחות".
"נכון, אז?"

"את זה אנחנו עושים בגלל שקיבלנו תורה יקרה בהר סיני".
"אהה, אז כאילו יש הגרלה שבה זוכים בדבר הכי טבעי שיש... בתורה!".
"בדיוק!".

תוך כמה ימים הכל יצא לדרך. עם ישראל התגייס להמשיך את המעצמה הרוחנית הזו, לעשות נחת רוח לאבא שבשמיים. אנשים לפעמים לא חולמים כמה השקעה צריך בכאלה דברים, הרי הכל לא נעשה מעצמו. אין איזה תקציב עתק מיוחד. הכל הכל מגיע מעוד יהודי ועוד יהודייה, עוד אחד ועוד אחד, בכל מיני מקומות בארץ ישראל ואפילו בחוץ לארץ, ביחד כולם לוקחים חלק וזכות במה שנקרא "הידברות".

לפעמים אני שומע כמה צריך להוציא על כל דבר, ואני אומר להם "לכו תספרו לכל העולם, תראו להם, שיבואו לפה ויבינו כמה צריך אותם", והם עונים לי בחיוך: "שלמה, אל תדאג, ליהודים היקרים שלנו יש לב רגיש ורחב, הם מבינים את זה. בזכותם אנחנו פה".

כך, משפחה אחת קיבלה טלפון מפתיע, שבו התבררו שלא רק שהם זכו להחזיק מיליוני רגעים של תורה, אלא גם יש להם עכשיו ספר תורה משלהם.

בקרוב זה הולך לקרות שוב. תחשבו על זה, יכול להיות שעוד מעט יש לכם ספר תורה ביד. שלכם שלכם. וגם, יש לכם את הזכות הענקית לנצח, זו של החזקת התורה שגדולי ישראל הבטיחו כי מי שאכפת לו מהילדים של הקדוש ברוך הוא, מובטח לו שיקבל משמיים שפע ישועות ושמירה.

נו, איך אני יכול בלי סיפור. במהלך כל ההכנות לכתובת ספר התורה הקודם, קיבלתי מייל מבחור מיוחד בשם עוז, שגר בדרום הארץ, במושב קטן. וכך הוא סיפר: "המודעות האלה על ספר התורה החזירו אותי בבת אחת חמש שנים לאחור. הייתי אז אחרי שירות קרבי ביחידה מובחרת. איכשהו חבר שלח לי קישורים לשיעורים של 'הידברות', ולאט לאט התחלתי להתקרב. משהו קרה בלב שלי.

באותם ימים הייתי בשיא ההכנות לטיול להודו. ידעתי בתוך תוכי שאם הטיול הזה קורה,

אני שמח כל כך בשבילו. עוד מעט מגיע החג שאני אוהב מאוד, ובעצם, כולם אוהבים - שמחת תורה.

כל עם ישראל, יהודים בכל צורה וצבע, מכל חוג ועדה מתאספים יחד בבתי הכנסת ורוקדים ביחד עם ספרי התורה. מחבקים את התורה הקדושה.

וזה לא משנה בכלל אם אתה צדיק שיושב ולומד כל היום, או אחד שמגיע בלילה ונלחם בעייפות בשיעור הדף היומי, אולי אפילו מישהו שבקושי התחיל לשמוע פה ושם שיעורי תורה - כוולנס שרים ביחד - שישו ושמחו בשמחת תורה!

אבל יש אחד שהשנה ישמח במיוחד. הוא אפילו לא יודע, אבל יכול להיות שביום שמחת תורה הקרוב, הוא ירקוד עם ספר תורה מהודר בידיים, וזה יהיה ספר התורה שלו. שלו פרטי.

בימים האלה, מרגישים בהידברות כמו בהכנסת ספר תורה אחת ארוכה. לא יודע אם אתם זוכרים, אבל בשנה שעברה, בדיוק בימים האלו, נערכה הגרלת ענק שבמרכזה הפרס הגדול... ספר תורה!

תחשבו מה זה, בן אדם מקבל פתאום טלפון שבו אומרים לו שהוא מקבל במתנה ספר תורה. הוא רק צריך לבחור באיזה סוג הוא מעוניין, אשכנזי, ספרדי, תימני, באיזה הידור שהוא רוצה, ולא חולף זמן - ויש לו ביד ספר תורה שגדולי ישראל כתבו בו אותיות!

הוא רק צריך לבחור, ויש לו אפילו טקס הכנסת ספר תורה מאורגן לאן שהוא ירצה. להצלחה או לעילוי נשמה, לבית הכנסת או לארון קודש מיוחד בבית.

מתי בפעם האחרונה היה לכם ספר תורה מפואר שלכם?

***

איך הכל התחיל? בטח אתם שואלים אני זוכר את הרגעים הללו כאילו הם התרחשו היום.

"איך נביע את תודתנו לידידים היקרים שלנו, יהודים מכל העולם שתומכים בפעילות 'הידברות' ובזכותם כל העוצמה הרוחנית הזו יכולה להתקיים?", שאל מישהו בישיבת ההנהלה.

אחד הציע לעשות הגרלה על מכשירי חשמל, אחר הציע מתנות ומשחקים. היה מי שחשב לחלק תעודות.

ואז, פתאום, היו כמה שאמרו ביחד: "ספר תורה!".

ואז זה הלך בערך כך: "מה ספר תורה? למה ספר תורה?".

"מה הידברות עושה?".

"מה לא? שיעורי תורה והרצאות בערוץ, מול מאות אלפי צופים, מיליוני גולשים באתר, אלפי משפחות שמקבלות תלושי מזון לחגים, נערות שיוצאות מכפרים, סמינרים ברחבי הארץ והעולם, מאות בתים שהופכים למאוסרים בזכות שלום בית, תינוקות שההורים כמעט ויתרו עליהם וגדלים בשמחה... נו, איך זה קשור לספר

מדור זה מביא סיפורים קטנים על מעשים גדולים, המצויים ביומנו של שלמה, המזכיר הכל יכול של הידברות. הוא נמצא תמיד מאחורי הקלעים, אין פעם שהוא לא זמין, אין בעיה שהוא לא יכול לפתור. העיניים שלו רואות הכל, והלב שלו אוגר כל כך הרבה סיפורים. אם יש לכם מה לומר לשלמה או שאתם צריכים עזרה כלשהי, פנו אליי במייל Shlomo11@htv.co.il

ילקוט יוסף

הלכות כבוד בית הכנסת (חלק א')

האם מותר לאכול בבית הכנסת? ומתי מותר לנגן בו בכלי נגינה?

לחזיקו ענייני הדת בעיר, מותר לעשותה בבית הכנסת. ומכל מקום אם אפשר - עדיף יותר שיעשו האסיפה במקום אחר, או בעזרת הנשים.

ו. במקומות שאין נוהגים לנגן בכלי שיר באמצע התפלות (בימי חול), אין להתיר לנגן בכינור ועוגב בעת התפלה. והאיסור הוא אף בימי החול, וכל שכן בשבתות וימים טובים, ואף בעוגב שאינו פועל על ידי חשמל יש לאסור, מפני שכן דרך הרפורמים לנגן בעוגב בעת תפלתם. אבל אם עורכים בבית הכנסת סעודת מצווה, מותר להביא לשם כלי שיר. וכן בחול המועד, שיש מצווה לשמוח ברגל, וכדומה, מותר לנגן בכלי שיר. ובלבד שישמרו על הצניעות בהפרדה מוחלטת, ותוך שמירה על קדושת המקום.

ז. הדבר ברור שיש למנוע קריאת עיתונים בתוך כותלי בית הכנסת (בדברי חולין), אף בעיתון שהתירו הרבנים לקרוא בו. ומן הראוי שאדם לא ירגיל עצמו לקרוא בעיתונים, שהדבר גורר, והווי ביטול תורה.

מילה וכדומה, מפני שהמקום מרווח, יש להם על מה שיסמוכו, ובלבד שלא ישתו שם הרבה יין או משקאות המשכרים, וכן ישמרו על קדושת המקום, ולא יבואו לידי ליצנות וקלות ראש חס ושלום. וכל שכן שימנעו מלבוא לשם חס ושלום בבגדי פריצות, וישמרו על הפרדה מוחלטת בין האנשים לנשים. ואם יש חדר צדדי המכיל את ציבור המשתתפים, יש להעדיף לערוך שם את הסעודה שלישית. וכל סעודה שיש בה שיכרות, אין לעשותה בבית כנסת, אף שהיא של מצווה. ומותר לעשות סעודה בבית הכנסת בליל ההילולא של הצדיק, אם אומרים שם דברי תורה ודרשות לזכות את הרבים, ונמנעים מלשתות יין. ואמנם עדיף יותר לעשות כן בעזרת נשים.

ד. מה שנוהגים כיום לחלק לצבור מיני מזונות, או פירות העץ ופירות האדמה, וכדומה, ביום השנה של הפטירה (יארצייט), אין בזה איסור לחלקם ולאכלם בבית הכנסת. ויש נוהגים להעמיד אדם אצל הדלת, וכשהציבור יוצא מבית הכנסת מחלקים להם הפירות.

ה. אסיפה של נכבדי העיר, הנעשית לצורך מצווה, כגון לחיזוק הישיבות, או להתקין תקנות

א. בתי כנסיות ובתי מדרשות נקראים "מקדש מעט", שנאמר, "ואהי להם למקדש מעט" - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. ויש בהם קדושה. ולכן ראוי להיזהר מאד בכבודם, ולנקותם היטב, ולשבת שם באימה ויראה, ולהדליק בהם נר תמיד לכבוד.

ב. בתי כנסיות ובתי מדרשות אין נוהגים בהם שחוק וקלות ראש, ואותם נוהגים שם שחוק וקלות ראש, עליהם נאמר "מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי". ואסור לזר שיחה בטלה בבית הכנסת. וחובה קדושה להישמר ביתר שאת וביתר עוז באיסור זה, שבעונותינו הרבים נעשה כהיתר אצל הרבה בני אדם. וחובה קדושה על שומרי משמרת הקודש להוכיח ולהזהיר בנוגע על כך.

ג. בתי כנסיות אין אוכלים בהם, ואין שותים בהם, ואין מטיילים בהם. אולם כשמתקיים שיעור בהלכה או באגדה בבית הכנסת, מותר לחלק לקהל כוס תה או קפה, לעוררם לשמיעת השיעור. ומותר לסעוד סעודה שלישית בבית הכנסת, כאשר אומרים שם דברי תורה.

ומותר לאכול שם סעודת מצווה גם במשתה ויין וסעודה גדולה. ולפיכך נוהגים כיום לעשות סעודת סיום מסכת בבית הכנסת, או סעודת ברית

הרב רונן חזיה

לימוד נ"ך

נחלות יהודה ויוסף

פירוט הנחלות של שבט יהודה בארץ ישראל, וכיבוש העיר דבר. יהושע פרק ט"ז

יחד עם משפחתו, שמו היה 'יבוס' ולכן משפחתו נקראה: 'יבוסים', אבל לא היה להם קשר לעם היבוסים. כְּזָכוֹר, לְשֵׁבֶט יְהוּדָה הִיְתָה רְצוּעַת אֲדָמָה שֶׁנִּכְנְסָה בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם, רְצוּעָה זו עֲבָרָה בְּתוֹכָם מִשְׁפַּחַת הַיְבּוּסִים, אֲבָל בְּנֵי יְהוּדָה לֹא הוֹרִישׁוּ אֹתָם, מִפְּנֵי שְׂאֵבְרָהֶם אֲבִינוּ נִשְׁבַּע לְאַבְימֶלֶךְ, שְׁלֹא יִגְרֹשׁ אֶת נְכָדוֹ מִהָאָרֶץ, וּבֵאתוֹ זְמַן 'יבוס' נְכָדוֹ שֶׁל אֲבִימֶלֶךְ הִיָּה עֹדֵן חַי. אוֹלָם בְּזִמַּן דוֹד הַמֶּלֶךְ - הוּא כָּבֵד מֵת, וְלָכֵן דוֹד כָּבַשׁ אֶת מַחֲזֵי הַיְבּוּסִים שְׂבִירוּשָׁלַיִם.

נחלת בני יוסף - יעקב אבינו נתן ליוסף גנו מתנה - ששני בניו אפרים ומנשה - יחשבו לשני שבטים בנחלת הארץ. ולכן, כל אחד מבניו קבל נחלה בפני עצמו. בפרק הזה ובפרק הבא, מתארים גבולות נחלת אפרים ומנשה. נחלת אפרים - בפרק זה, ונחלת מנשה בפרק הבא. כְּזָכוֹר, חָצִי מִשְׁבֵּט מְנַשֶּׁה קִבְּלוּ נִחְלָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַמְּזֻרְחִי, וְכָאֵן מִדְּבַר עַל נִחְלַת חֲצִי הַשְּׂנִי שֶׁל הַשְּׂבֵט.

לְאֲפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה נָפְלוּ עַל פִּי הַגּוֹרֵל נִחְלוֹת צְמוּדוֹת אַחַת לַשְּׂנֵי, כִּיֵּאָה לַשְּׂנֵי אַחִים שְׂיָהוּ קִרְבִּים זֶה לָזֶה. גְּבוּל נִחְלָתָם מִמְזֻרַח - הוּא נְהַר הַיַּרְדֵּן, וּמִמְעֵרֶב - ים הַתִּיכוֹן.

למוני לחוברת "5 דקות נ"ך ביום" חייגו 04-6821053

אוֹלָם חֲשֵׁשׁ, מֵאַחַר וְלֹא הִיְתָה לוֹ הַבְּטָחָה מֵה' עַל כֵּךְ כְּמוֹ שְׂהִיְתָה לוֹ עַל חֲבֵרוֹן. לָכֵן אָמַר: "מִי שִׁיכְבֹּשׁ אֶת קִרְיַת סָפֵר - אֲתוֹן לוֹ אֶת בְּתוּרֵי 'עֵכָסָה' הַצְּדִיקָה לְאִשָּׁה". 'עֵכָסָה' נִקְרָאָה כֵּךְ, מֵאַחַר וְכָל מִי שֶׁרָאָה אוֹתָהּ - הִיָּה 'כּוֹעֵס' עַל אִשְׁתּוֹ מִדּוֹעַ אֵינָה צְדִיקָה כְּמוֹתָהּ. עֲתִינְיָאֵל בֶּן קִנְזֵי הַצְּדִיק, שְׂהִיָּה אָחִיו שֶׁל כָּלֵב מֵאֲמוֹ, הִלָּךְ וְכָבַשׁ אֹתָהּ וְקָבַל אֶת עֵכָסָה לְאִשָּׁה. כָּלֵב נָתַן לְבָתּוֹ שָׂדֶה בְּמִתְנָה, אוֹלָם לֹא הִיָּה בָּהּ מַעֲזָן מִיָּם. עֵכָסָה יָדְעָה שֶׁבַעֲלָה מִתְכַּוֵּן לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְלֹא לְעַבֵּד לְפִרְנָסָתוֹ, לָכֵן, בִּקְשָׁה מִבַּעֲלָה שִׁיִּסְכֵּים לָהּ לְבַקֵּשׁ מֵאֲבִיָּה חֻלְקַת שָׂדֶה אַחֲרֶיהָ. עֵכָסָה הִסְתָּה אֶת עֲצָמָה לִפְלֵ מַעַל הַחֲמוֹר לְכוּוֹן רִגְלֵי אֲבִיָּה. שְׁאֵל אֹתָהּ כָּלֵב: "מָה רְצוֹנְךָ?" וְהִיא בִקְשָׁה שָׂדֶה שֶׁסְמוּכָה לְמִקְדוֹר מִיָּם. כָּלֵב הִסְכֵּים, וְנָתַן לָהּ עוֹד שָׂדֶה שִׁישׁ מַעֲזָה וּמַעֲזָן מִתְחַתֶּיהָ.

פרוט שמות הערים שבנחלת יהודה - הנביא מפרט את שמות הערים ששיבו על גבולות נחלת שבט יהודה.

שבט יהודה לא כבשו את מקומו של האיש 'יבוס' - איש פלשתי מזרע אבימלך התגורר בירושלים

גבולות נחלת שבט יהודה - הגורל הראשון יצא על נחלת שבט יהודה. נחלת יהודה היא בדרום הארץ. מצד מזרח - נמצא ים המלח לכל ארכו. בצד מערב - נמצא ים התיכון. בדרום - מקצה ים המלח נמשך הגבול דרך נחל מצרים (המזוזה כ'יָאֵדִי אֶל עֲרִישׁ") עַד לִים הַתִּיכוֹן, וּבְצַד צְפוֹן - מֵהַחֲבוּר שֶׁל הַיַּרְדֵּן לִים הַמֶּלַח נִמְשָׁךְ הַגְּבוּל לְכוּוֹן ים הַתִּיכוֹן כִּשְׁהוּא עֵבֶר בֵּין הַיָּתֵר סְמוּךְ לִירוּשָׁלַיִם שֶׁנִּקְרָאָה 'יבוס' (ראו מפה).

העיר ירושלים - אינה בנחלת שבט יהודה אלא היא נחלתו של שבט בנימין, אוֹלָם, רְצוּעַת אֲדָמָה קִטְנָה מִנְחַלֵּת יְהוּדָה הִיְתָה נִכְנְסָה וְעוֹבְרַת בִּירוּשָׁלַיִם, רְצוּעָה זו עֲבָרָה בְּתוֹךְ שְׂטַח בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעָלֶיהָ נִבְנְה מִזְבַּח הָעֹלָה.

חלקו של כלב בן יפנה - יהושע נתן לכלב על פי צווי ה', את קריתו של 'ארבע' הענק הגדול, שנקראה גם 'חברון', ולאחר מות יהושע עלה כלב, וְלַחֵם בְּעִנְקִים וְהוֹרִישֵׁם.

כבוש העיר 'דבר' הנקראת 'קרית ספר' - לאחר שקלב כבש את חברון, התקדם ורצה לכבוש גם את העיר 'דבר' שבאותו הזמן נקראה 'קרית ספר',

"ותן כלבנו בינה.."
ללמנו? וללמנו?"

מיד אחרי החגים בבית הידברות
2 קורסים חדשים להנשרת
מרצים ומרצות

קורס מרצות
6 מפגשים
איה בימי ראשון החל מ-
ב' חשוון תשע"ח | 22/10/17

קורס מרצים
9 מפגשים
איה בימי חמישי החל מ-
ג' חשוון תשע"ח | 2/11/17

לפרטים והרשמה: 073-2221300
בית הידברות, רח' אריה שנקר 20, פתח תקוה

רישום מראש חובה
מס' המקומות מוגבל

הקורס מועבר ברמה מקצועית תוך הקפדה על טכניקות מעשיות כלים לבניית הרצאה, שפת הגוף, תקשורת עם הקהל, חזון ומטרה, אסטרטגיה וטקטיקה, פחד קהל, עזרי הרצאה, סיפור, משל, הומור ועוד...

המוסלמי שהתגייר בזכות ליל סדר אחד

סיפור שמתחיל אי שם בין מלחמות השונאים בחאן יונס, עובר בבריחה ובעינוי תופת, ומסתיים בין זרועות היהדות

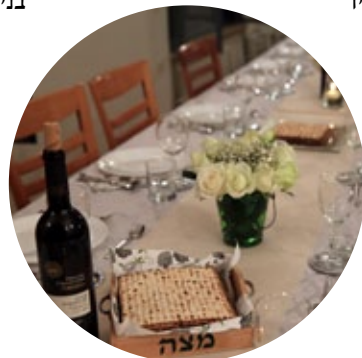

מי שמכיר כיום את שחר יצחק אמנון מראשון לציון – כמעט שלא יכול להאמין לסיפור המצמרר שהוא נושא עמו. סיפורו עובר דרך בריחה מהחברה המוסלמית בה נולד בחאן יונס וחקירות בעינויים קשים מנשוא לאחר שנתפס – אולם זה לא מה שמנע מבעדו לנסות שנית, עד שהצליח לעבור את ה"גדר", תרתי משמע, להתגייר ולהפוך לאדם שומר תורה ומצוות. "אנשים תמיד בהלם כשאני מספר את הסיפור שלי, אבל הכל אמת", הוא מספר בראיון ל"מיינט ראשון לציון". "זה סיפור חיי. הדרך שעשיתי כצעיר מוסלמי מחאן יונס, ועד ליהודי כשר שמתגורר בראשון לציון".

שבה מאמינים הוריו, חבריו וכל מי שהוא מכיר, בעצם. לדבריו, בבית הספר "המשיכו להרעיל אותנו נגד היהודים, אבל משהו לא הסתדר לי".

למשל, בעוד שכולם האמינו שהיהודים הם יצורים מפחידים שיש להם שלוש רגליים, הוא ראה שהחיילים שצועדים בסמטאות הולכים על שתי רגליים בלבד. "הייתי אז בן שבע, וקשה לי להסביר איך ראיתי את הדברים. אבל אני חושב שזו הייתה סוג של ראייה רוחנית יותר". בבגרותו, וככל שהיטיב להכיר יהודים – המצב הלך והחריף, עד שעימות חריף עם אביו גרם לו לברוח מהבית.

"הכרתי ערבים ישראלים שגרו באתר בנייה, והתחברתי איתם", הוא משחזר. "הם נתנו לי בכל לילה 50 שקל, ואני שמרתי במקומם. בהמשך הכניסו אותי לחבר'ה שלהם, והתחלתי לעבוד כפועל בניין. המזל שלי היה שאז לא הייתי צריך להציג מסמכים לאף אחד. פשוט חייתי את החיים".

הכל היה טוב ויפה, עד שפגש במ' (שם בדוי) – יהודי ששמע את סיפור החיים שלו, ורחמיו נכמרו עליו. "כבר למחרת הוא הביא לי בגדים, אוכל ועוד דברים טובים. התחלנו להתקרב, ויום אחד הביא לי בגדים חגיגיים והזמין אותי אליו לחגוג את ליל הסדר". שם פגש לראשונה ביהדות. "כשראיתי את כל המשפחה מסביב לשולחן גדול ויפה – זה קסם לי, ובסוף הערב אמרתי למארח שלי שאני רוצה להיות יהודי. התאכזבתי כשהוא אמר לי שזה בלתי אפשרי, ושי"מוסלמי נשאר מוסלמי, ויהודי – יהודי". אמרתי לו שאני לא מוכן לקבל את זה, ושאני מוכן לעשות כל מה שצריך כדי להפוך ליהודי".

בלי תורה ומצוות, מה הטעם?

אמנון לא ויתר על משאת נפשו להיות יהודי. הוא המשיך "להציק" לאותו חבר יהודי, עד שזה הסכים "לשדך" בינו לבין רב מרמת גן. "הרב שאל אותי למה אני רוצה בכלל להיות יהודי, ואמרתי לו שאני רוצה להיות חלק מהעם הנבחר.

הוא אהב את התשובה, אבל ביקש ממני מכתב מהמשפחה שלי, כי הייתי קטין".

אמנון הסביר שזה חודשים ארוכים שהוא אינו בקשר עם משפחתו, ושהוא מוכן לחכות עד גיל 18 – כשכבר לא יצטרך את אישורם. אלא שבגיל 18, כשחזר לרב וביקש להשלים את התהליך – בעיה אחרת צצה באופן. "נאמר לי שאני צריך אישור שהייה בארץ, ולכן נאלצתי לרדת מהעניין". באחד הימים נפצע באתר הבנייה ברגלו, ונזקק לטיפול רפואי דחוף. הוא הובהל לבית החולים ועבר ניתוח, אך כשהתבקש להציג תעודת זהות – הרשויות גילו שהוא שוהה בלתי חוקי, וברגע שהמצב אפשר – הוא הוסע למחסום ארוז, ומשם לצד הפלסטיני. "שם לקחו אותי למשטרה, ואחרי שלוש שעות המתנה הכניסו אותי לחדר חקירות, הפכו אותי עם הראש למטה והיכו אותי ברגליים. האשימו אותי בשינוי פעולה עם הישראלים".

שבועיים שלמים של חקירות בעינויים עברו עליו באותו תא אפל, אך כשהחוקרים ראו שהוא לא משתף פעולה ולא מודה, הם החליטו לשחרר אותו. "כשמצאתי את עצמי לבד בעזה, היה לי ברור שאני לא נשאר שם. הפעם היה לי יותר קשה להסתגן, אבל הצלחתי לעשות את זה, וחזרתי למשפחה שאימצה אותי בראשון לציון. אמרתי לאבא ה"מאמץ" שלי שאני רוצה כבר להיות יהודי, ושכל מה שעברתי – רק חיזק את הרצון".

כשהאב ה"מאמץ" ראה את הזיק שנדלק לו בעיניים, הוא הבין שזה אמיני, והחל להפעיל את קשריו. "אחרי תהליכי בדיקה רבים, השב"כ הנפיק לי אישור שהייה, והתחלתי בתהליך גיוור, שהסתיים כשהייתי בן 23".

כיום מסייע אמנון לאנשים שכמותו, שרוצים להצטרף לעם היהודי. אך יש לו תנאי אחד. "אני מסביר להם שלהיות יהודי זה מעבר לדת, ושצריך הרבה כוח רצון בשביל זה. לפעמים אני נתקל גם במוסלמים שרוצים להיות יהודים. הם פונים אלי, ואני מנסה לעזור. אבל אני מסביר להם שזה צריך לבוא מהם. אני לא יכול לעשות קסם ולהפוך אותם ליהודים. אני גם מתעקש איתם שאם הם רוצים להיות יהודים, אז הם צריכים להיות שומרי תורה ומצוות – כי אחרת, מה הטעם?".

אמנון נולד בחאן יונס, למשפחה מוסלמית אדוקה ובה חמישה אחים ואחיות. לדבריו, את ילדותו העביר אמנון ברחובותיה של העיר, כשה"בילוי" היחידו כמעט הוא כדורגל. "אז עוד לא הייתה אינטיפאדה, וגם החיילים היו משתתפים איתנו במשחקי הכדורגל", הוא משחזר את התקופה ההיא, כשהיה בן ארבע. אמנון מספר כיצד בכל פעם ששמע את המילה "יהודים", סקרנות מיוחדת חדרה בו. "אני זוכר שיום אחד המורה נכנס לכיתה, ואמר לנו שהיום הוא יספר לנו איך היהודים לקחו את האדמות שלנו ושל הסבים והסבתות שלנו, והדגיש שתל אביב וחיפה שייכות לנו. הוא גם אמר שמי שהורג יהודים הוא אדם קדוש, ושהיהודים הם יצורים מפחידים עם שלוש רגליים.

"לא רציתי להיות בשיעור, אז ביקשתי לצאת. אבל המורה לקח אותי לחדר המנהל, ושם הרביצו לי עם שוט, ולמחרת הזמינו את אבא שלי לבית הספר וסיפרו לו מה קרה. זה הכעיס אותו מאוד. הוא נכנס לכיתה וסטר לי ליד כולם. הוא צעק עלי שאם יגידו לי להרוג יהודים, אני צריך לעשות את זה".

ליל הסדר הראשון שחגג עם היהודים – שינה את חיינו לנצח

אותו מאורע נחרט לנצח על לוח ליבו, אך הוא לא היה היחיד שגרם לו להרהר באמיתות הדת

בואו לסדנא יחודית ומורחבת

שיטת FHT פותחה ע"י הרב פנגר, ומשלבת כלים להעצמה אישית, דמיון מודרך וריפוי טבעי.

- מפגש 3 - כ"ד חשוון 13.11
  - מפגש 2 - י"ז חשוון 6.11
  - מפגש 1 - י' חשוון 30.10
- 3 מפגשים | בימי שני | לימוד עיוני ותרגול מעשי

המפגשים בשעות הערב בבית הידברות רח' אריה שנקר 20, פתח תקוה
רישום מראש חובה 073-2221300 מס' מקומות מוגבל!

סדנת FHT FANGER HEALING TECHNIQUE
שיטת הרב פנגר לריפוי טבעי

מבצע "צדק מימי" (חלק ב')

בשבוע שעבר סיפרתי לכם איך נעונשתי כשניסיתי להגן על אלחנן

מה שהוא

יודע, ורק אחר

כך נפנה למנהל".

ואז אבי החל לשאל

אותי על התקרית.

"מניין לך שאלחנן לא דבר?"

"כי הוא יושב לדי וראיתי".

"ואולי לא שמת לב והוא כן דבר?"

"אני בטוח במאה אחוז שהוא לא דבר. מישהו

אחר דבר, והמורה טעה וחשב שזה אלחנן".

"ומי דבר?"

שתקתי.

"אתה לא רוצה לספר לנו מפני שזה לשון

הרע?"

שתקתי.

השיחה הגיעה למבוי סתום. אבי חשב מעט

ואמר: "אני חושב שהדבר הנכון ביותר לעשות

הוא לגשת לילד שדבר ולבקש ממנו להודות, ובכך

להציל את אלחנן, שהסתבך בגללו".

משכתי בכתפי ואמרתי: "לא יודע".

"לא נעים לך?"

שתקתי.

בשבוע הבא אספר לכם על מה דבר איתי אבי בשיחתנו

הארוכה.

ובסך הכל אמרתי לו שאלחנן לא דבר.

"ובגלל זה הוא שלח אותך הביתה?"

"לא, הוא שלח אותי ואת אלחנן למנהל,

והמנהל שלח אותי הביתה".

"יחד עם אלחנן?" שאל אבי.

"לא. רק אותי".

הורי הביטו זה בזה, ונראו המומים במקצת.

"אני לא מבין, דודי, מדוע שלח אותך המנהל

הביתה אם אלחנן הוא זה שדבר בשעור?"

"הוא לא דבר", אמרתי.

"כן, אבל כך הם חושבים. מדוע שלחו אותך

הביתה? זה נשמע מוזר, לא?"

"נדאי שזה מוזר", הסכמתי. "אמרתי את זה

למנהל".

"ומה הוא ענה?"

"הוא אמר לי שאחזר רק לאחר שאסביר לו

מדוע הוא העיף אותי. איך אני יכול להסביר משהו

שאני ממש לא מבין?"

אמי היתה נסערת. "אני לא מבינה מה קורה

כאן, אמרה. "אני חייבת להתקשר למנהל".

"דגע", אמר אבי. "אני רוצה שדודי יספר את כל

הלקחי הביתה נסער כלי. בקשי ילקחי לעצור

בעד דמעות. חשתי שנעשה לי אי-צדק נורא.

כשהגעתי לביתי ונכסתי לחדרי, סגרתי את

הדלת והתיישבתי על הרצפה, כובש את ראשי

בשתי כפות ידי. כל הזמן חשבתי על העול הנורא

שנעשה לי. בסך הכל רציתי להגן על חברי אלחנן

מענש בלתי צדק, ובסוף נענשתי. באיזה עולם

אכזרי אני חי?!

הפחשבות גרמו לי לפרץ בבכי קורע לב, שהגיע

אל מחוג לחדר. הורי מהרו להכנס לחדר ונחרדו

לראות אותי במצב זה.

"מה קרה?" שאלה אמי.

"נמאס עלי בית הספר הזה", בכיתי, "העיפו

אותי סתם. לא עשיתי כלום. פשוט המורה לא

רצה להודות שנהג בחסר צדק, ואני הייתי הקרבן".

אמי החלה להרגיע אותי. אבי עמד מהצד

וראיתי שהוא מצפה שארגע כדי לשמע את כל

הפרטים. כשנרגעתי סוף כל סוף, התישב הורי

מולי, ואבא שאל מה קרה.

"המורה רצה להוציא את אלחנן בגלל

דבורים בשעור,

בדיחות לילדים

איך פיל עולה על עץ?
יושב על שתיל ומחכה שיגדל.

איך הפיל עובר מעץ לעץ?
תופס טרמפ על פרפר.

ואיך הפיל יורד מהעץ?
מתיישב על עלה ומחכה לשלכת.

- מה אתה עושה בחיים?
- אני מתפרנס מכתיבה.
- באמת? מה אתה כותב?
- אני כותב לאבא שלי שישלח אליי כסף.

מה בפרשה?

הברכה והקללה

שלום ילדים!

הפרשה מתחילה במילים "כי תבא אל הארץ", וזה אכן הנושא שעליו מדברת הפרשה: מה יקרה כאשר יכנסו בני ישראל לארץ ישראל. הקב"ה מצווה את בני ישראל במצוות שונות, כמו משצוות מעשר על כל חלקיה, ועוד. הקב"ה מצווה את בני ישראל לשמור את המצוות, מכיוון שהם עם סגולה, שבו בחר ה' להיות העם שלו. בני ישראל מצטווים גם לבנות מזבח בכניסתם לארץ, ולא להניף עליו ברזל - שהוא כלי מלחמה. לאחר מכן עומדים בני ישראל מול הר גריזים והר עיבל, והם שומעים את הברכות והקללות: אם ישמעו בקול ה' יזכו לכל הברכות הכתובות, ולהיפך, חלילה - אם לא ישמעו בקולו, יגיעו עליהם כל הקללות המפורטות בפרשה. בסיום הפרשה מזכיר משה לבני ישראל את כל הניסים שנעשו להם במדבר, ומצווה אותם שוב לשמור את כל מצוות ה'.

מחיר מבצע
מיוחד ברכישת
3 הספרים

רבי אליעזר הגדול סיפור חייו המופלא של רבי אליעזר בן הורקנוס.

משליחה אוצר משלים גדושי חכמת בחורזים.

שבת מלכתא מיט סיפורי שבת לובשים צבע ועושים אוירה קסומה.

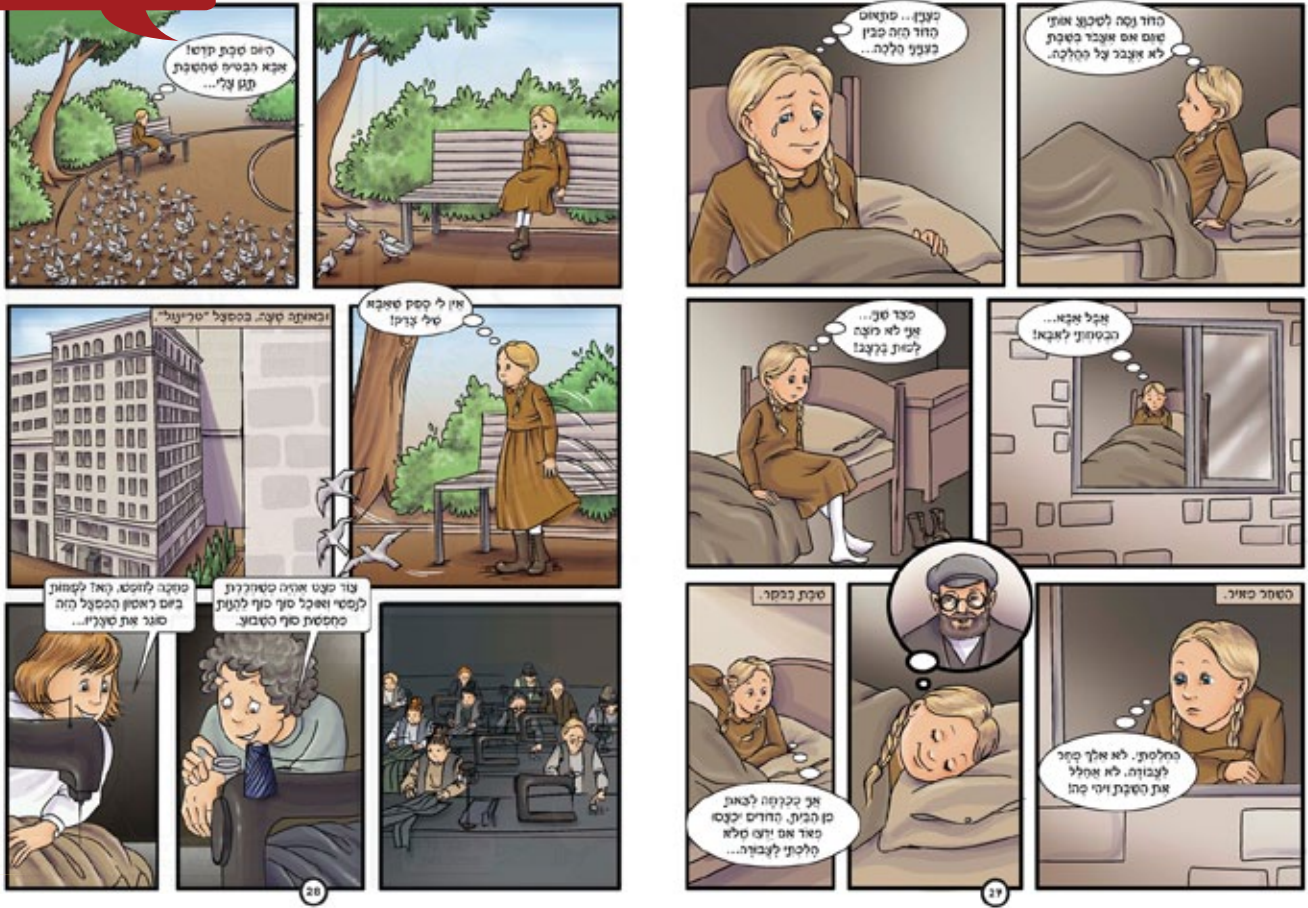
כל הספרים מלווים באיורים מרהיבים

מנחילים לילדים ערכי יהדות יקרים

3 ספרי ילדים עם מסרים חינוכיים ובמחיר אחד מצחיק...

אהבת התורה \ חכמת חיים \ משלים חכמים
להזמנת חייגו: 073-222-12-50
shops.hidabroot.org

המשך בשבוע הבא...

אחת שאלתי

הרב ארז חזני

הדוור היה לא אחר מאשר...

אני שולח מכתבים רבים בדואר רשום, אך הדוור המקבל אותם הוא - אבי! האם מותר לי להטריח אותו?

ארוז מקלה אביו (דברים כ"ז, ט"ז), שמקניט אביו ומצערזו (משך חכמה).

אל הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א פנה עורך-דין ושאלתו בפיו: "במסגרת עבודתי, אני שולח מכתבים רבים, רבם מכתבים רשומים, אל אזור מסים בארץ. והנה, נודע לי לאחרונה, כי הדוור באותו אזור, הוא לא אחר מאשר - - אבי שיחיה!

התברר לי שאבא טורח רבות כדי שיגיעו מכתבי לעדום. פעמים הוא מכתת את רגליו אל קצה העיר, ופעמים מטפס ועולה מדרגות רבות, בימים קרים וגשומים, ובימי חם ושרב...

שאלתי אפוא היא, האם נשאי אני להמשיך לשלח את המכתבים, כאשר ברור לי כי אבי הוא הדוור שישרת אותי, ויטרח להוליך אותם, או שמא הדוור אסור?..."

תשובה:

במסכת קדושין (מ"ה.) מביאה הגמרא מעשה

שאין זה ברור שנתרצה

הבן בשדוד זה (שכן אביו קדש עבורו אשה מבלי לשאל את פיו האם רוצה הוא בקדושין אלו).

הקשו חכמי הישיבה לרבינא: "ודילמא שלח שויה?"; דהינו, הרי קים חשש שמא הבן מנה את אביו לשלוחו לקדש עבורו אשה?

משיב רבינא: "לא חציף איניש לשווי לאבוה שליח" - אין סבירות שאדם יהא חצוף לעשות את אביו שליחו ולכאורה נוכל למד מכאן בנוגע לשאלתנו - שצריך הבן להמנע משליחת מכתבים על ידי אביו!

אולם עדין נתן לחלק ולומר, של לא חציף

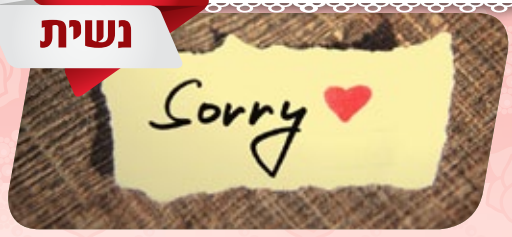
איניש', נאמר רק כשממנה את אביו באפן ישיר לשמש כשליח שלו, אבל מסירת מכתב לרשות הדאר, אין בה זלזול באב, מאחר והקאב מבצע את שליחות רשות הדאר, ולא את שליחות הבן. ומה שלמעשה גורם באפן עקיף להטריח את אביו, אין בזה זלזול.

וסים הגר"י זילברשטיין את תשובתו לעורך-דין: בכל זאת, אם תחליט לשלח אדם פרטי למסר את מכתביה, ועל ידי כן תמנע מלהטריח את אביו - חסדי מדקדק על מעשיו יקרא לה!

לרכישת הספר "אחת שאלתי" של הרב יצחק זילברשטיין, חייגו להיברות שופו: 073-222-1250

מזווית נשית

לסלוח

כדי לזכות למחילה את נדרשת למהפך מחשבתי אמיתי

את כעסה של אימא בערבי שבת וחג, והיום, למשמע צעקותיך שלך - את פתאום מבינה! איך לא מחלת לה כשהייתה נפגעת מאבא - והיום, בעודך מנסה למחול לבן זוגך - את מוצאת את עצמך מוחלת גם לה. איך היית קצרת רוח כשהחלה להתבלבל, לשכוח דברים ולבדות חשדות שלא נבראו! כשתגייעי לגיל שבעים, תזכרי, תתגעגעי ו-תסלחי.

בפתיח לקללות שבפרשתנו מופיעה הקללה: "ארור מקלל אביו ואמו", וחז"ל מבארים שהכוונה לכל זילות או קלות ראש שנוהגים באבא או באימא, אפילו במחשבה. "ומפני ציווי ד' ידמה אותם בעיניו כמלך ומלכה, ועיקר מצות כבוד הוא לב, שיחשוב בלבו שהם גדולים ונכבדי ארץ!" (ספר חרדים).

ומה לעשות כשאימא באמת שגתה? כיצד ניתן לתת כובד להתנהלותה האימהית ולא להקל, לקלל? התורה מלמדת, כי כל זמן שאת מתבוססת בפצעי ילדותך - מובטח לך שתמחזרי את שגיאותיה של אמך עם ילדיך שלך. רק הסליחה גומלת חסדים עם אימא וגומלת אותך משגיאותיה.

להפתעתי, אני מזהה נטייה משונה אצל בנות דווקא, למחול ולחמול על אבא, יהא תפקודו האבהי אשר יהא, בעוד שלאימא - נשים מסוגלות לנטור שנים ארוכות ולייחס לה את כל כישלונותיהן.

כמה קל להתעלם מן הטוב! עם ישראל הולך ארבעים שנה במדבר הגדול והנורא, עטוף ברחמי המלבישים, המאכילים והמגינים של הקב"ה, והם? "ולא נתן ד' לכם לב לדעת ועיניי לראות ואוזניי לשמוע עד היום הזה!" (דברים כ"ט, ג).

הרב גינצבורג מגלה כי מזלו של חודש אלול הוא "בתולה", ובתולה בגימטריה "בת" ו"אם". הבתולה מגלמת מצב אנוכי של סגירות בקבלה ובהולדה. בחודש הרחמים, לעומת זאת, אישה נדרשת למהפך חשיבתי: להפוך למקבלת (בת), ולמעניקה ומניקה (אם). המחילה לא תיתכן מתוך המצב האנוכי המכונה "בתולה". רק כאשר את הופכת בעצמך לאם, תוכלי להפוך באמת לבת טובה: איך לא הבנת

דעתו של רבו ועל חכמת משנתו עד ארבעים שנה ולפיכך, לא הקפיד עליכם המקום עד היום הזה, אבל מכאן ואילך - יקפיד!" (רש"י). התורה מאירה תובנה מופלאה: להערכה אמיתית של נתינה, נדרשת בגרות ונדרש לב, "לב לדעת", או, כפי שמוסבר בהמשך פרשתנו, "טוב לבב מרוב כל". נכון, אימא לא נתנה הכל, אבל היא נתנה את הרוב: שמלתך לא בלתה מעליך, היא טרחה לקנות נעליים לרגליך, להתאים עצמה להרגליך והוליכה אותך במדבר חייה - כשלא תמיד היה לה טוב. היא עשתה מה שהבינה וידעה, בטוב לבב. בחגים את שוב, תמיד, ילדה קטנה שחוזרת לאימא והיא, בארץ או ממרום מושבה בשמיים, מביטה בך, גאה תמיד, סולחת תמיד: "שאי סביב עיניך וראי, כולם נקבצו ובאו לך... בנותיך על צד תאמנה... אז תראי ונהרת".

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי - בהידברות שופו 073-222-1250

העצמה לנשמה

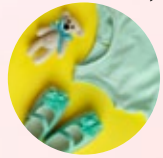
כשבתי בת ה-3 נעלמה

לאן נעלמה הילדה עם שמלת הטורקיז והלימונים הצהובים?

הלא מושלמים... (תודו שזהו חידוש ענק!).
3. ההורות הינה אתגר המחייב אותנו לחזק את ביטחוננו בעצמנו ובהשגחת ה'.
4. כולנו אנושיים! ומשך, חשוב שניתן לעצמנו לגיטימציה להיות לא מושלמים, בחיים בכלל ובגידול ילדינו בפרט.
5. עלינו לבקש מהקב"ה, השותף השלישי בילדינו, שימנה מלאכים גדולים, איתנים וזריזים לשמירתם והגנתם.
5. האגו... אוי, האגו... הוא שמנהל אותנו ומביא עלינו את כאב ייסורי המצפון, ההלקאה העצמית, ומערבלות ה"לא נעים" ו"מה יגידו", וממילא מפיל אותנו לעצבות, ובעצם לכל נגעי הנפש.
בפרשתנו נכתב: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב!" והמסר הינו שכל מאורעות חיינו מתרחשים ברצונו יתברך, ותכלית עבודתנו הינה להשפיל הגאווה, היא שורש כל המידות הרעות, לקבל הכל באהבה, ובכך לזכות לשמחה אמיתית בעבודת התיקון שלנו בזה העולם. שזוכה!

לרכישת קלפי טיפול לשיפור חיי הזוגיות והמשפחה מאת הרבנית חגית אמאייב חייגו להידברות שופו: 073-222-1250

חייתכי לגיטתי במבוכה, הפקדתי בידיה הפעם את הקטנה, והודעתי: "אני הולכת להציל את הילדה עם שמלת הטורקיז והלימונים הצהובים". נכנסתי למתחם המשרדים וניתבתי דרכי אל היעד המבוקש, לפי צלילי הניגון ההיסטרי של בתי המתוקה, שבראותה אותי הגביהה טונים לאות מחאה על אובדנה. ההמון שמסביבה הביט בי בפליאה לא מוסתרת, ורק פניהם דובבות ללא אומר: "זאת את? הרבנית המייעצת! את האמא של הילדה האומללה שזנחה בחוסר אחריות משווע שכזה?". המסקנות אליהן הגעתי בעקבות האירוע הינן כדלקמן:

- 1. זהו רק דמיונו הפורה שמספר לנו שישנם אנשים מושלמים שאצלם הכל ורוד חוזר תדיר.
- 2. יש להיזהר בלשונו ולתת דעתנו לדיבורנו, שכן "מוות וחיים ביד הלשון" (להציל את הילדה!).
- 3. אם נתקלנו בילד אבוד/צורח בקולי קולות, אל לנו להתיימר לחשוב שדאגתנו לו, גדולה מזו של הוריו. אין בעולם מי שדואג לילד יותר מהוריו

באחד מימות הקיץ יצאנו אני וגיטתי, עם פמליותינו הצוהלות, ליריד פעילות לילדים באזורנו. בהגיענו, הבהרנו כללי בטיחות לגדולים, שהתפזרו אחת ושתיים, ובן רגע מצאתי עצמי בתמרון יבשתי, בין בתי בת השלוש, לביתי בת השנה ותשעה חודשים. נעמדתי בין המתקנים, כשראשי בתנועת "וישר" אוטומטית.

לפתע נעלמה הקטנה. נוהל חירום הופעל בנחת ובלי לחץ (לנוכח הגידור ההרמטי והשומר הניצב בפתח המתחם), ומספר מכרות נרתמו לחיפושים. על בת השלוש הפקדתי שומרת. כעבור זמן קצר הותרה האבדה המחויכת.

בעודי ניגשת להודיע לגיטתי שתמו החיפושים, אני שומעת בכריזת האתר את המילים הבאות: "אמא של הילדה הקטנה עם שמלת הטורקיז עליה לימונים צהובים, מתבקשת להגיע תיכף ומיד למשרדים, הילדה נמצאת פה עצובה ובוכה מאוד, אנא בואו להציל אותה... אמא של הילדה הקטנה!...".

הזמיני אחת ממיטב מרצות הידברות לערב הודיה תפילה שירה וריקוד בביתך / בקהילתך התקשרי 073-222-1-290

את הגשר בביטחה לחצות, להודות לבורא עולם על כל הנפלאות ולבקש לשנה החדשה על כל הישגות! תשע"ז תשע"ח

חכמת נשים

סמייל!

תחת אשר לא עבדת את ה' אלוֹקֵיךְ בשמחה - מה פועלת השמחה על חיינו?

כעסו: "נמאס? אנחנו נראה לך מה זה נמאס". עשו לו כונס נכסים משמיים, הוא איבד את הכל והחל לחזור על הפתחים. אנשים ריחמו ותרמו לו שקל... חמישה שקלים. הוא המשיך להתלונן: "המצב גרוע...". בשמיים אמרו: "גרוע? אנחנו נראה לך מה זה גרוע". שלחו לו צרעת, וכולם ברחו ממנו. הוא המשיך להתלונן: "נפלתי לקרשים...", הוא בכה בדמעות שלישי!

בשמיים אמרו: "קרשים? אנחנו נראה לך מה זה קרשים", ועשו אותו גיבן, באמת מסכן. לא יכול לאכול כלום! לא עובר... הוא הגיע לתחתית, ורק דבר אחד נשאר לו: אוויר!

אז על כל נשימה הוא אמר: "תודה השם". בשמיים אמרו: "תודה? אנחנו נראה לך מה זה תודה", וסדרו לו את הגיבנות. כמובן שהוא החל לשיר ולהגיד תודה... משמיים רפאו לו את הצרעת, וחיכו לעוד תודה ושמחה. וכשהוא השיב תודה ושמחה, שלחו לו משמיים חבר טוב שהלווה לו סכום כסף, הוא חזר לעסקים ונעשה עשיר יותר מבתחילה!

חוסר השמחה והתודה מוריד אותך לתחתית; השמחה והתודה מעלה אותך ומרוממת אותך, ופותחת לך את הדרך לשנה טובה ומתוקה.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

פעם ניגש יהודי אל הרב אביגדור מילר זצ"ל, ושאל: "תלמד אותי, רבי, מהי ההכנה ליום הדין?". ענה לו הרב: "סמייל...".

סמייל? היהודי לא הבין. הוא חשב שבגלל שהרב כבר זקן הוא לא הבין את השאלה. הוא שוב שאל: "רבי, איך עוברים בדין? והרב השיב: "מה, אתם חושבים שאני לא מביין? סמייל! ככה עוברים בדין!". בחיך והארת פנים. את מבינה?

כל חיך שלך מוסיף לך ימים ושנים. כל שמחה והארת פנים מוסיפה לך זכויות בשמיים. החיים מלאים מלחמות, כל בוקר זו מלחמה... פרנסה, בריאות, זיווגים... ילדים... ואם את רוצה לנצח, אז פשוט... אל תילחמי בכלום! תילחמי רק מלחמה אחת! את מלחמת השמחה!

לא משנה מה את עוברת, תילחמי על מאור הפנים שלך, כי אם את זה אין לך, אז כל המלחמות אבודות מראש.

אך אם תהיה לך שמחה - ה' יתברך יילחם לך, והוא יסדר לך את כל העניינים, הוא יראה אותך מחייכת, והוא יגיד: "הבת שלי כל כך שמחה... מה, אני אאכזב אותה?", והוא יסדר לך הכל!

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלוֹקֵיךְ בשמחה ובטוב לבב...".

מספרים על עשיר אחד שלא היה שמח בחלקו. הוא התלונן: "נמאס לי...". בשמיים

חדוות הלב

להיכנס ברגל ימין

השורש של השמחה הוא הכרת הטוב, להבין ששום דבר לא ברור מאליו

פרשת כי תבוא מכינה אותנו לראש השנה, ופותחת במצוות הביכורים: "והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוֹקֵיךְ נותן לך נחלה, וירשתה וישבת בה...".

אומרים חז"ל שהמילה "והיה" - היא לשון שמחה, ובהמשך הפרשה מופיעות ברכות, וכן קללות שהגיעו מתוקף קלקול השמחה: "תחת אשר לא עבדת את השם אלוֹקֵיךְ בשמחה ובטוב לבב מרוב כל".

השורש של השמחה הוא הכרת הטוב, להבין ששום דבר לא ברור מאליו. הארץ, הבית, הילדים, הגוף הנשמה - כל הטוב הזה מושפע ללא הפסק מהשם אלוֹקֵיךְ שנותן לך נחלה, ירושה.

מצוות הביכורים היא תזכורת. כשאת באה אל הארץ, בעיניים ארציות, תבואי בשמחה, מתוך מודעות שהשם נותן לך נחלה ורוצה להשפיע עלייך כל כך הרבה טוב.

המילה "ביכורים" מחוברת גם לשורש של "בכורה" וגם לשורש של "ברכה".

כל המאבק בין קין והבל, בין עשו ויעקב, סובב על הבכורה והברכה. מי שמצליח לשלוט בבכורה, זוכה גם לברכה. ידוע שכל מזונותיו של אדם נקצבים לו בראש השנה - בנים, חיים ומזונות נקבעים ברגע הגדול הזה, ולכן הכניסה לשנה החדשה מקבילה לכניסתם של עם ישראל לארץ, וכך את מושכת את הברכה, מתוך המחשבה "הבכורה": "עבדו את השם בשמחה, ובואו לפניו ברננה".

משה רבנו מדריך את עם ישראל ומייעץ להם: "וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל-הַטּוֹב, אֲשֶׁר יֵתֶן-לָךְ ה' אֱלֹהֵיךָ".

עצבות - נועלת שערי שמים. דמעות - פותחות שערי שמים. השמחה - משברת את כל המנועולים (הבעל שם טוב).

מובן מהדברים, שכאשר נפתח את דלת השנה החדשה מתוך רצונות וכיסופים להשפעות של שמחה כך נזכה לשנה המושפעת בחדוה ברוחניות ובגשמיות (תשע"ח = תהא שנת עוז וחדוה).

לרכישת הדיסקים לנשים של הרבנית חדווה לוי, חייגו להידברות שפון: 099-12-50-073

רק בריאות

קמח תירס

הקמח הנפוץ ביותר, שממנו מכינים מאפים רבים, הוא קמח חיטה. ואולם על אף שהוא כל כך נפוץ ומשמש כבסיס למאפים רבים, ישנם רבים הרגישים לו, אף כשהוא נטחן מחיטה מלאה. אחת הסיבות היא הגלוטן הרב שהוא מכיל.

אחד הפתרונות לצורך באכילת מאפים שקיים אצל רבים, הוא קמח התירס, שאינו מכיל גלוטן. ואולם אפתח ואציין שאין מדובר באבקת הקורנפלור, שאף אותו מכינים מתירס, כי אם בקמח תירס שעבר תהליך טחינה מגרגרי התירס עצמו. קמח התירס בצורה הזאת שומר על רוב הערכים התזונתיים של התירס. אציין כמה דוגמאות לערכים התזונתיים המצויים בתירס עצמו: התירס עשיר במינרל המגנזיום. מינרל זה חיוני מאד לבריאות גופינו והוא דרוש לתהליכים כימיים רבים בגוף. יש לו תפקיד חשוב בבניית העצמות. חשיבותו רבה מאוד למניעת בעיות לב וכלי דם. יש לו תפקיד חשוב בהעברת אותות עצביים בגוף ועוד תפקידים רבים ומגוונים. יש בתירס ויטמינים מקבוצת B, אבל במיוחד הוא עשיר בוויטמין B3. חשיבותו של ויטמין זה רבה מאוד - ויטמין B3 חיוני לתפקוד תקין של מערכת העצבים, מסייע לאיזון רמות השומנים השונים בדם, מרחיב כלי דם ומכאן שמסייע באיזון לחץ דם, חיוני לייצור הורמונים שונים, חיוני לחילוף החומרים התקין של הסוכרים בגוף ומכאן שיכול למנוע התפתחות סוכרת, ועוד תפקידים רבים ומגוונים לו.

לתירס כמות מכובדת של סיבים תזונתיים, המיטיבים מאוד עם מערכת העיכול. הם יכולים לסייע לסובלים מעצירות. הם מסייעים אף לאיזון רמות הכולסטרול והסוכר בדם, ועוד. הצבע הצהוב של התירס מסייע אותו לקבוצת פירות וירקות בעלי צבע זה. מה שנותן לפירות והירקות השייכים לקבוצה זאת את צבעם זה הוא הבטא קרוטן. לחומר זה תכונות חשובות. ראשית, הגוף יודע להמיר אותו לפי הצורך לוויטמין A, אשר מחזק את המערכת החיסונית ועוד. הבטא קרוטן אף מאט תהליכי הזדקנות ומסייע להפחתת הסיכון לסרטן. התירס הצהוב אף מכיל ריכוז גבוה של לוטאין וזיאקסנתין החיוניים מאוד לבריאות העין. מקמח התירס ניתן להכין מאכלים רבים, ממנו מכינים את הממליגה, מאפים שונים, פשטידות, ויש אפילו שמכינים ממנו כעין קוסקוס. כדאי לשלב קמח זה בתזונה, ולזכות ביתרונותיו הרבים.

אליהו שכטר הוא איירידיאלוג ומטפל טבעי

צפת

א' כסלו 19/11

קארס מרכזות
6 מפגשים

בהשתתפות:
הרב נתן רוזן
הרב שמחה כהן
הרב חנן לדרמן
ר' שמעון פרץ ועוד...
בין השעות:
17:00-21:00

רעננה

י' חשוון 30/10

סניף זוגיות
3 מפגשים

בהשתתפות:
הרב שמחה כהן
הרב מאיר שורץ
הרב איתמר אינהסזאן
בין השעות:
19:00-22:30

צפת

כ"א אלול 12/09

הכנה טובה
לשנה טובה
יום ציון
לנשים

בהשתתפות:
הרב שי עמר
ר' שמעון פרץ
הרבנית חדווה לוי
הרבנית הגיית שירה
בין השעות:
10:00-15:00

פרויקט חדש!!

נאמרו
התורה והחיים!

**בית הידברות
מגיע אליכם!**

בכירי המרצים,
מיטב הסדנאות, הקורסים,
ימי עיון לנשים ועוד...

מעכשיו בכל הארץ!

לפרטים והרשמה: 073-2221300

הוא אלק חברה | anat@htv.co.il

ושמחת בחגך | **והיית עם הידברות שמח**

שמחת תורה ושבט בראשית

במלון כינר המפואר

שבת בראשית | הרב **זמיר כהן** והרב **יצחק פנוגר**

שמחת תורה | הרב **יצחק פנוגר**

אפשרות לשישי שבת בלבד

במלון נהנה מחדרים מפוארים | ארוחות גורמה ממיטב מטעמי השף
בריכה סאונה ג'קוזי וחדר כושר | והכל באווירה חמה ומשפחתית

מספר המקומות מוגבל! הידברות

לפרטים והרשמה: **073-2221270** | הנופש יתקיים בין התאריכים: כ"א-כ"ד בתשרי 11-14/10/2017

שנה טובה ומתוקה עם ערכה מושלמת לכל המשפחה

סט מהודר ומפואר במיוחד של צלחת סימונים וכלי לדבש מזכוכית בעיטור אבני קריסטל

משחק רביעיות לבחירה

דיסק לצפייה של הרב זמיר כהן "הדרך לשנה טובה"

ברכישת הערכה מחיר מובצע מיוחד כולל שליח עד הבית!

ניתן לרכוש את המוצרים כבודדים במחיר רגיל | במסגרת הערכה המוצרים במחיר מוזל

לפרטים והזמנות: 073-222-12-50 | shops.hidabroot.org